EVROPSKA KOMISIJA

Bruselj, 22.6.2011
COM(2011) 370 konč.

2011/0172 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o energetski učinkovitosti ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES

{SEC(2011) 779 konč.}
{SEC(2011) 780 konč.}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

1.1. Razlogi za predlog in njegovi cilji

EU si je zastavila cilj, da do leta 2020 doseže 20-odstotni prihranek primarne energije[1], pri čemer je ta cilj opredelila kot enega od petih krovnih ciljev strategije Evropa 2020 – Strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast[2].

Zadnje ocene Komisije, pri katerih se upoštevajo nacionalni cilji povečanja energetske učinkovitosti za leto 2020, ki so jih države članice določile v skladu s strategijo Evropa 2020, kažejo, da bo EU leta 2020 dosegla le polovico 20-odstotnega cilja[3]. Evropski svet[4] in Evropski parlament[5] sta pozvala Komisijo, naj sprejme novo ambiciozno strategijo o energetski učinkovitosti za odločno ukrepanje, s katerim se bo izkoristil velik potencial.

Da bi Komisija ponovno spodbudila energetsko učinkovitost, je 8. marca 2011 predložila nov načrt za energetsko učinkovitost, v katerem je določila ukrepe za doseganje dodatnega prihranka pri oskrbi z energijo in rabi energije.

S tem zakonodajnim predlogom so nekateri vidiki načrta za energetsko učinkovitost preoblikovani v zavezujoče ukrepe. Glavni namen predloga je, da se znatno prispeva k izpolnjevanju cilja EU glede povečanja energetske učinkovitosti za leto 2020. Da bi bil predlog uspešen, ga je treba takoj sprejeti in začeti izvajati v državah članicah.

Poleg tega predlog ni omejen le na 20-odstotni cilj, saj je njegov namen oblikovati skupni okvir za spodbujanje energetske učinkovitosti v Uniji po letu 2020. Predlog je strateška prednostna naloga v delovnem programu Komisije za leto 2011.

1.2. Splošno ozadje

Glede na povečevanje uvoza energije v EU po vedno višjih cenah bo imel dostop do energetskih virov srednjeročno pomembnejšo vlogo, pri čemer bi bila lahko resno ogrožena gospodarska rast EU. Na podlagi tega je jasno, zakaj je energetska učinkovitost eden od glavnih vidikov vodilne pobude iz strategije Evropa 2020, tj. Evropa, gospodarna z viri[6]. Energetska učinkovitost je stroškovno najučinkovitejši in najhitrejši način za povečanje zanesljivosti oskrbe ter učinkovit način za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, ki so vzrok za podnebne spremembe. Kot je navedeno v sporočilu Komisije „Načrt za prehod na konkurenčno gospodarstvo z nizkimi emisijami ogljika do leta 2050“[7], bi lahko EU z energetsko učinkovitostjo dosegla in celo presegla svoj cilj zmanjšanja emisij toplogrednih plinov.

Tudi povečanje energetske učinkovitosti gospodarstva EU bo imelo pozitivne vplive v smislu gospodarske rasti in ustvarjanja delovnih mest. Z varčevanjem z energijo se sprostijo finančna sredstva, ki se lahko ponovno investirajo drugje v gospodarstvu in pripomorejo k zmanjšanju obremenjenosti javnih proračunov. Za posameznike energetska učinkovitost pomeni

---

1 7224/1/07, REV 1.
2 COM(2010) 2020.
3 SEC(2011) 277.
4 EUCO 2/1/11.
5 2010/2107 (INI).
6 COM(2011) 21.
7 COM(2011) 112.

plačevanje nižjih računov za energijo. Energetsko revščino je mogoče obravnavati strateško, tako da se sprejmejo ukrepi za izboljšanje energetske učinkovitosti. Nazadnje se mora zaradi dejstva, da industrije EU z manj energije proizvedejo več, izboljšati njihova konkurenčnost, pri čemer morajo prevzeti vodilno vlogo na svetovnih trgih energetsko učinkovitih tehnologij. Energetska učinkovitost in prihranek energije sta koristna za gospodarstvo EU kot celoto, javni sektor, podjetja in posameznike. Zato je energetska učinkovitost v evropski energetski strategiji za leto 2020 opredeljena kot ena od ključnih prednostnih nalog energetske politike EU v prihodnjih letih.

1.3. Veljavni predpisi

Področje uporabe dveh direktiv, tj. direktive o soproizvodnji (2004/8/ES) in direktive o energetskih storitvah (2006/32/ES)[8], se prekriva s tem predlogom. Z nobeno od direktiv ni bilo mogoče v celoti izkoristiti potenciala prihranka energije. Zato se predlaga, da se navedeni direktivi razveljavita z začetkom veljavnosti nove direktive, razen člena 4(1) do (4) direktive o energetskih storitvah ter prilog I, III in IV k navedeni direktivi. Ti predpisi se nanašajo na uresničitev okvirnega cilja privarčevane energije do leta 2017 na ravni 9 % končne porabe energije vsake države članice v 5 letih pred izvedbo direktive o energetskih storitvah. Ta cilj – čeprav se razlikuje po obsegu in ambicioznosti – prispeva k uresničitvi 20-odstotnega cilja energetske učinkovitosti do leta 2020 in se mora zato uporabljati do leta 2017.

Z določbami nove direktive se prekriva tudi člen 9(1) in (2) Direktive 2010/30/EU o energijskih nalepkah[9], ki bo razveljavljen z začetkom veljavnosti nove direktive.

1.4. Skladnost z drugimi politikami in cilji EU

Ta predlog je vključen v strategijo Evropa 2020 – Strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast[10], ker je cilj 20-odstotnega povečanja energetske učinkovitosti EU del enega od petih krovnih ciljev iz te strategije. To je eden od predlogov, ki se načrtujejo za leto 2011 z namenom uresničitve ene od sedmih ključnih pobud strategije, in sicer vodilne pobude iz strategije Evropa 2020, tj. Evropa, gospodarna z viri. Predlog je skladen s podnebno politiko EU in jo dopolnjuje.

Z manjšo porabo energije, ki je cilj tega predloga, bi morale države članice tudi lažje dosegati svoje cilje glede deleža energije iz obnovljivih virov, ki ga določa Direktiva 2009/28/ES o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov[11].

2. POSVETOVANJE Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCENA UČINKA

2.1. Posvetovanje, zbiranje podatkov in upoštevanje izvedenskih mnenj

Predlog je nastal na podlagi več različnih prispevkov držav članic in zainteresiranih strani ob različnih priložnostih, vključno s splošnimi javnimi spletnimi posvetovanji[12]. Delovne skupine foruma o trajnostni energiji v Bukarešti (v katerih sodelujejo predstavniki držav članic in zainteresirane strani) so januarja 2011 začele novo široko posvetovanje[13]. Na podlagi rezultatov treh modelov in več študij je bila izvedena celovita analiza vpliva predlaganih

---

8 UL L 144, 27.4.2008, str. 64.
9 UL L 153, 18.6.2010, str. 1.
10 EUCO 13/10.
11 UL L 140, 23.4.2009, str. 16.
12 Več podrobnosti je na voljo v oddelku 1.2 priložene ocene učinka ter v prilogah I in II.
13 Osnutki poročil so na voljo na strani: http://ec.europa.eu/energy/efficiency/bucharest.

možnosti. V analizi je bil preučen gospodarski, socialni in okoljski vpliv možnosti ob upoštevanju načel subsidiarnosti in sorazmernosti.

2.2. Ocena učinka

V oceni učinka je obravnavanih več možnosti, razčlenjenih na tri ravni:

– V **možnostih politike na prvi ravni** so analizirani načini za izboljšanje sedanjega okvira politike. Ta analiza se osredotoča predvsem na vprašanja, ali je treba sedanji pristop iz direktive o energetskih storitvah v zvezi z določanjem ciljev podaljšati do leta 2020, ali bi bilo treba za doseganje 20-odstotnega cilja EU vključiti nacionalne cilje varčevanja z energijo in, če je odgovor pritrdilen, ali morajo biti ti cilji zavezujoči ali le okvirni.

Analiza je pokazala, da je treba cilje iz direktive o energetskih storitvah za sektorje končne rabe ohraniti do roka, ki se izteče leta 2016, vendar jih je treba za doseganje cilja 20-odstotnega povečanja energetske učinkovitosti dopolniti z ambicioznejšimi cilji varčevanja z energijo v skladu s procesom strategije Evropa 2020. Navedeno je, da zdaj ni nujno, da so takšni cilji zavezujoči, in da je z zavezujočimi cilji mogoče doseči enake ali boljše rezultate. Ti zavezujoči ukrepi bi morali biti skupaj s sedanjim okvirom politike zadostni za doseganje 20-odstotnega cilja EU leta 2020. Kljub temu je treba spremljati napredek in dovolj zgodaj sprejeti ustrezne popravne ukrepe, da se zagotovi doseganje 20-odstotnega cilja leta 2020, če napredek nazadnje ne bi bil ustrezen.

– V možnostih politike na drugi ravni so preučeni različni ukrepi za obravnavanje preostalega gospodarskega potenciala na strani povpraševanja in ponudbe.

V oceni učinka so sistemi obveznosti varčevanja z energijo obravnavani kot možnost za doseganje prihranka energije v sektorjih končne rabe. Ugotovljeno je bilo, da je z obveznostmi glede prihranka energije mogoče doseči znaten prihranek, vendar je treba okrepiti veljavne določbe iz direktive o energetskih storitvah (v kateri so takšne obveznosti le ena od možnosti, ki jih imajo države članice na voljo za zagotovitev, da javne energetske službe dosežejo prihranke v sektorjih končne rabe). Obravnavana so bila tudi vprašanja glede ravni prihranka energije, ki jih morajo doseči javne energetske službe, in glede tega, ali bi moralo biti oblikovanje takšnih sistemov obveznosti v celoti prepuščeno državam članicam oziroma ali bi morale biti ključne značilnosti oblikovanja usklajene. V oceni učinka je predlagano, da se v vseh državah članicah uvedejo nacionalni sistemi obveznosti energetske učinkovitosti z namenom doseganja letnega končnega zmanjšanja porabe energije za 1,5 %. Medtem ko je treba nekatere ključne značilnosti uskladiti na ravni EU (ciljne sektorje, raven ciljev in metode štetja), morajo imeti države članice možnost, da sisteme čim bolj prilagodijo svojim nacionalnim okoliščinam ali ohranijo svoje sedanje sisteme. Obravnavana je bila tudi možnost uvedbe evropskega sistema trgovanja z belimi certifikati, vendar je bila zavrnjena iz enakih razlogov kot možnost za popolno uskladitev vseh značilnosti oblikovanja sistema.

V drugem sklopu možnosti politike so bili preučeni ukrepi, ki vključujejo javni sektor. Analiza je pokazala, da bi lahko bila koristna dva ukrepa. Prvič, vsako leto je treba prenoviti 3 % stavb v lasti javnih organov, da bi se dosegla njihova stroškovno optimalna raven, kar pomeni podvojitev sedanje stopnje prenove. Drugič, od javnih organov je treba zahtevati, da kupujejo izdelke in stavbe z visoko energetsko učinkovitostjo na podlagi razpoložljivih energijskih nalepk in certifikatov.

Druge možnosti z znatnim pozitivnim vplivom v primerjavi s stroški so tiste, katerih cilj je spodbujanje trga energetskih storitev ter zagotavljanje boljših in pogostejših informacij gospodinjstvom in družbam o njihovi dejanski porabi energije prek obračunavanja in

inteligentnih števcev, ter obvezni energetski pregledi za velike družbe. Ocena učinka je pokazala, da so vsi ti ukrepi pomembni za zmanjšanje informacijske vrzeli, ki je ena od ovir za učinkovitost, pri čemer lahko zagotovijo velik prihranek energije. Druge možnosti za spodbujanje energetske učinkovitosti s prostovoljnimi ukrepi so ocenjene kot nezadostne, da bi se lahko z njimi izkoristil celoten razpoložljivi potencial prihranka.

V oceni učinka je tudi analizirano, kateri ukrepi bi lahko pripomogli k izkoriščanju potenciala energetske učinkovitosti pri pretvorbi in distribuciji energije. Zavrnjene so možnosti, ki vključujejo nadaljnje izvajanje določb veljavne direktive o soproizvodnji, ker ne spodbujajo energetske učinkovitosti v celotnem sektorju oskrbe z energijo, ampak le v zvezi s soproizvodnjo, pri čemer se ne zagotavlja dejanska uporaba soproizvodnje (države članice morajo le zbrati informacije in poročati Komisiji). V analizi je bilo ugotovljeno, da bi se z uvedbo minimalnih zahtev glede energetske učinkovitosti pri proizvodnji energije (vključno v zvezi z obvezno soproizvodnjo in daljinskim ogrevanjem/hlajenjem za nove obrate za proizvodnjo električne energije ter obvezno povezavo in prednostnim dostopom soproizvodnje z visokim izkoristkom do elektroenergetskega omrežja) znatno izboljšala energetska učinkovitost pri proizvodnji energije. Uvedba obveznosti energetske učinkovitosti za energetske regulatorje bi bila prav tako pomembna za izboljšanje učinkovitosti pri prenosu in distribuciji energije.

V oceni učinka so preučene možnosti za nacionalno poročanje in spremljanje izvajanja. Da bi se omejilo upravno breme in hkrati zagotovilo ustrezno spremljanje napredka, se predlaga manj stroga oblika letnega poročanja na podlagi izbire kazalnikov energetske učinkovitosti in prihranka, ki bi se lahko vključila v letne nacionalne programe reform. To bi se dopolnilo s podrobnejšimi informacijami o ukrepih in programih za energetsko učinkovitost, ki bi jih morale države članice predložiti le vsaka tri leta.

– V možnostih politike na tretji ravni je ocenjena pravna oblika izbranih ukrepov na prvi in drugi ravni. Ugotovljeno je, da morajo politike EU, če želi EU uresničiti ambiciozen cilj 20-odstotnega povečanja energetske učinkovitosti, izkoristiti potencial prihranka energije v vseh sektorjih, vključno s sektorji, ki so izključeni s področja uporabe direktive o energetskih storitvah. Zato se predlaga sprejetje novega zakonodajnega predloga, ki zajema področje uporabe navedenih dveh direktiv in ga razširja na vse sektorje s potencialom prihranka energije. Združitev zadevnih direktiv v eno zakonodajno besedilo je bila obravnavana kot najboljša možnost za racionalizacijo veljavnega pravnega okvira in zagotovitev večje skladnosti.

Pravna oblika v analizi ni bila jasno opredeljena. Vendar je po opredelitvi posebnih določb zakonodajnega predloga postalo jasno, da je glede na vsebino in potrebo po sprejetju dodatnih izvedbenih ukrepov na nacionalni ravni najustreznejša pravna oblika direktiva.

Na podlagi uporabe modela za oceno splošnega vpliva izbranih možnosti politike je bilo ugotovljeno, da se z neto učinkom predlaganih ukrepov dosega cilj 20-odstotnega prihranka primarne energije za EU-27. Poleg je tega ocena učinka pokazala, da so dodatni stroški za doseganje splošnega 20-odstotnega cilja z izbranimi ukrepi majhni v primerjavi s koristmi. Splošni gospodarski, socialni in okoljski vplivi teh ukrepov bodo znatno pozitivno prispevali k politikam EU in podprli strategijo Evropa 2020.

Energetska učinkovitost je eno glavnih sredstev za uresničitev ciljev načrta za gospodarstvo z nizkimi emisijami ogljika do leta 2050. Cena kuponov v okviru sistema trgovanja z emisijami je pomembna spodbuda za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov. Čeprav je uporaba modelov med pripravo tega predloga pokazala, da bodo predlagani ukrepi zagotovo dodatno zmanjšali emisije toplogrednih plinov, pa ni jasno pokazala možnih učinkov na ceno emisijskih kuponov. Pri uresničevanju cilja povečanja energetske učinkovitosti za 20 % bo

Komisija morala spremljati učinek novih ukrepov na Direktivo 2003/87/ES o vzpostavitvi sistema EU za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov, da se ohranijo spodbude v okviru sistema za trgovanje z emisijami, ki nagrajujejo naložbe v dejavnosti z nizkimi emisijami ogljika in sektorje, vključene v sistem trgovanja z emisijami, pripravljajo na novosti, ki bodo potrebne v prihodnosti. V zvezi s tem je treba razmisliti o ustreznih ukrepih, vključno s ponovno kalibracijo sistema za trgovanje z emisijami, tako da se prihrani ustrezno število emisijskih kuponov iz dela, namenjenega za dražbo v obdobju 2013 do 2020, če se sprejme temu ustrezna politična odločitev.

3. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

3.1. Povzetek predlaganih ukrepov

Predlagana direktiva uvaja skupni okvir za spodbujanje energetske učinkovitosti v Uniji, da se zagotovi uresničitev cilja 20-odstotnega prihranka primarne energije do leta 2020 in vzpostavi temelj za dodatno energetsko učinkovitost po tem letu. Določa pravila, s katerimi naj bi se odpravile ovire in nekatere pomanjkljivosti trga, ki ovirajo učinkovitost pri oskrbi z energijo in rabi energije.

Kar zadeva sektorje končne rabe, se predlagana direktiva osredotoča na ukrepe, ki določajo zahteve za javni sektor v zvezi s prenovo stavb v njegovi lasti ter uporabo visokih standardov energetske učinkovitosti pri nakupu stavb, izdelkov in storitev. Predlog določa, da morajo države članice uvesti nacionalne sisteme obveznosti energetske učinkovitosti. Zahteva redne obvezne energetske preglede za velike družbe ter določa vrsto zahtev v zvezi z merjenjem in obračunavanjem za energetske družbe.

Kar zadeva sektor oskrbe z energijo, predlog določa, da morajo države članice sprejeti nacionalne načrte za razvoj možnosti za proizvodnjo z visokim izkoristkom ter učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje ter zagotoviti, da so predpisi o prostorskem načrtovanju skladni s temi načrti. Države članice morajo sprejeti merila glede dovoljenj, s katerimi se bo zagotovilo, da bodo obrati postavljeni blizu točk rabe toplote ter da bodo vsi novi obrati za proizvodnjo električne energije in obstoječi obrati, ki so obsežno prenovljeni, opremljeni z napravami za soproizvodnjo z visokim izkoristkom. Vendar morajo imeti države članice možnost, da določijo pogoje za izvzetje iz te obveznosti, če so izpolnjeni nekateri pogoji. Predlog od držav članic tudi zahteva, da pripravijo popis podatkov o energetski učinkovitosti za obrate, ki sežigajo goriva ali rafinirajo mineralna olja in plin, ter določa zahteve glede prednostnega/zagotovljenega dostopa do omrežja, prednostnega pošiljanja električne energije iz soproizvodnje z visokim izkoristkom in povezave novih industrijskih obratov, ki proizvajajo odpadno toploto, z daljinskimi ali hladilnimi omrežji.

Drugi predlagani ukrepi vključujejo zahteve glede učinkovitosti za nacionalne energetske regulatorje, ukrepe obveščanja in ozaveščanja, zahteve v zvezi z razpoložljivostjo sistemov certificiranja, ukrepe za spodbujanje razvoja energetskih storitev ter obveznost držav članic, da odpravijo ovire za energetsko učinkovitost, predvsem razdelitev spodbud med lastnika in najemnika stavbe ali med lastnike stavb.

Nazadnje predlog določa, da se opredelijo nacionalni cilji povečanja energetske učinkovitosti za leto 2020, in zahteva, da Komisija leta 2014 oceni, ali lahko Unija doseže svoj cilj 20-odstotnega prihranka primarne energije do leta 2020. Komisija mora oceno predložiti Evropskemu parlamentu in Svetu, pri čemer ji mora po potrebi priložiti zakonodajni predlog, ki določa obvezne nacionalne cilje.

3.2. Pravna podlaga

Predlog temelji na členu 194(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije. V skladu s členom 194(1) so „[p]ri vzpostavitvi in delovanju notranjega trga in ob upoštevanju potrebe po ohranitvi in izboljšanju okolja [...] cilji energetske politike Unije v duhu solidarnosti med državami članicami [...] (c) spodbujati energetsko učinkovitost in varčevanje z energijo ter razvijanje novih in obnovljivih virov energije“. Cilj tega predloga je prav vzpostavitev skupnega okvira za spodbujanje energetske učinkovitosti v Uniji.

3.3. Načelo subsidiarnosti

Načelo subsidiarnosti se za ta predlog uporablja, če energetska politika ni v izključni pristojnosti Unije.

EU si je zastavila cilj, da do leta 2020 doseže 20-odstotni prihranek primarne energije, pri čemer je ta cilj opredelila kot enega od petih krovnih ciljev strategije Evropa 2020. Sedanji okvir za energetsko učinkovitost, zlasti direktiva o energetskih storitvah in direktiva o soproizvodnji, ni omogočil izkoristka obstoječega potenciala prihranka energije. Tudi ukrepi, ki se zdaj sprejemajo na ravni držav članic, ne zadostujejo za odpravo preostalih tržnih in regulativnih ovir.

Energetski izzivi, ki so obravnavani v tem predlogu (zanesljiva oskrba z energijo, trajnost in podnebne spremembe ter konkurenčnost EU), so vprašanja, ki zadevajo EU kot celoto. Skupen odziv na ravni EU je potreben, da se zagotovita usklajeno ukrepanje in učinkovitejše doseganje skupnih ciljev.

Ukrepi, ki jih predlaga nova direktiva, bodo pripomogli k zagotavljanju, da vse države članice ustrezno prispevajo k prizadevanjem, ki so potrebna za doseganje 20-odstotnega cilja in enakih konkurenčnih pogojev za vse udeležence na trgu, predvsem z določitvijo minimalnih zahtev glede energetske učinkovitosti (na primer zahteve glede dostopa do javnih trgov, obveznosti energetskih pregledov za družbe, obveznosti varčevanja z energijo za javne energetske službe in dostop do omrežja za proizvajalce energije v soproizvodnji). Predlog vlagateljem zagotavlja gotovost v zvezi z doseganjem cilja EU in podporo pri ukrepih za izboljšanje energetske učinkovitosti, kot so soproizvodnja z visokim izkoristkom ter daljinsko ogrevanje in hlajenje.

3.4. Načelo sorazmernosti in izbira pravnega instrumenta

Predlog ne presega okvirov, ki so potrebni za dosego cilja povečanja energetske učinkovitosti. Določa stroge zahteve glede energetske učinkovitosti na več področjih, vendar države članice ohranjajo visoko stopnjo presoje glede dajanja prednosti ukrepom za izboljšanje energetske učinkovitosti, ki najbolje ustrezajo njihovim nacionalnim okoliščinam.

Izbrani instrument je direktiva, ki jo morajo države članice prenesti v nacionalno zakonodajo. Direktiva določa končni rezultat, ki ga je treba doseči, in splošne zahteve, hkrati pa državam članicam zagotavlja dovolj možnosti, da izvajanje prilagodijo svojim nacionalnim posebnostim. V tem primeru direktiva zadostuje za doseganje ciljev predloga. Raven omejitve je tako sorazmerna s ciljem.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Kot je podrobno opisano v oceni finančnih posledic, ki je priložena k tej direktivi, se bo Direktiva izvajala z uporabo obstoječega proračuna in ne bo vplivala na večletni finančni okvir.

5. DODATNE INFORMACIJE

5.1. Poenostavitev pravnega reda

Predlog prispeva k poenostavitvi pravnega reda, čeprav ni vključen v seznam ukrepov delovnega načrta za poenostavitev. S sprejetjem tega predloga bo direktivo o energetskih storitvah in direktivo o soproizvodnji nadomestila ena direktiva, s čimer bo zagotovljen bolj

celosten pristop k energetski učinkovitosti in prihranku energije. Ker bo treba namesto dveh direktiv prenesti le eno, bo to pomenilo delno upravno poenostavitev.

Obveznosti poročanja so zdaj določene v obeh direktivah. Te obveznosti bo nadomestil enoten sklop letnih poročil (podrobnejše poročilo vsaka tri leta), ki bo temeljil na postopku poročanja v skladu s strategijo Evropa 2020.

Poleg tega se s tem predlogom poenostavljajo zahteve glede merjenja prihranka energije, ki so vključene v veljavno direktivo o energetskih storitvah. V tem smislu mora predlog prispevati k doseganju znatnega zmanjšanja sedanjega upravnega bremena držav članic.

5.2. Razveljavitev veljavne zakonodaje

S sprejetjem predloga se bo razveljavila veljavna zakonodaja. To zadeva člen 9(1) in (2) Direktive 2010/30/EU, Direktivo 2004/8/ES in Direktivo 2006/32/ES. Člen 4(1) do (4) ter priloge I, III in IV k Direktivi 2006/32/ES bodo razveljavljene šele s 1. januarjem 2017.

5.3. Klavzula ponovnega pregleda/revizijska klavzula/samoderogacijska klavzula

Predlog vsebuje več klavzul ponovnega pregleda.

5.4. Prenovitev

Predlog ne vsebuje prenove zakonskih določb.

5.5. Korelacijska tabela

Države članice morajo Komisiji predložiti besedilo nacionalnih določb o prenosu Direktive ter korelacijsko tabelo med navedenimi določbami in Direktivo.

5.6. Evropski gospodarski prostor (EGP)

Predlog zadeva EGP in ga je zato treba uporabljati na tem območju.

2011/0172 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o energetski učinkovitosti ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 194(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije[14],

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora[15],

ob upoštevanju mnenja Odbora regij[16],

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Unija se srečuje z novimi izzivi, ki so posledica večje odvisnosti od uvoza energije in omejenih energetskih virov, ter potrebo po omejitvi podnebnih sprememb in odpravi gospodarske krize. Energetska učinkovitost je pomembno sredstvo za obravnavanje teh izzivov. Izboljšuje zanesljivo oskrbo Unije, ker zmanjšuje porabo primarne energije in uvoz energije. Stroškovno učinkovito prispeva k zmanjšanju emisij toplogrednih plinov in tako tudi k ublažitvi podnebnih sprememb. S prehodom na energetsko učinkovitejše gospodarstvo se mora pospešiti tudi razširjanje inovativnih tehnoloških rešitev in izboljšati konkurenčnost industrije v Uniji, s čimer se bo spodbudila gospodarska rast in se bodo ustvarila visokokakovostna delovna mesta v več sektorjih, povezanih z energetsko učinkovitostjo.

(2) V sklepih predsedstva Evropskega sveta z dne 8. in 9. marca 2007 je bila poudarjena potreba po večji energetski učinkovitosti v Uniji, da se bo dosegel cilj 20-odstotnega zmanjšanja porabe primarne energije v Uniji do leta 2020 v primerjavi z napovedmi. To pomeni zmanjšanje porabe primarne energije v Uniji za 368 Mtoe leta 2020[17].

(3) V sklepih predsedstva Evropskega sveta z dne 17. junija 2010 je bil cilj povečanja energetske učinkovitosti potrjen kot eden od krovnih ciljev nove strategije Unije za

---

14 UL C , , str. .

15 UL C , , str. .

16 UL C , , str. .

17 Napovedi iz leta 2007 kažejo, da bo poraba primarne energije leta 2020 znašala 1 842 Mtoe. Z zmanjšanjem za 20 % bi bila leta 2020 poraba 1 474 Mtoe, kar pomeni zmanjšanje za 368 Mtoe v primerjavi z napovedmi.

delovna mesta ter pametno, trajnostno in vključujočo rast (strategija Evropa 2020). V okviru tega procesa in z namenom izvajanja cilja na nacionalni ravni morajo države članice v poglobljenem dialogu s Komisijo določiti nacionalne cilje in v svojih nacionalnih programih reform navesti, kako jih nameravajo uresničiti.

(4) Sporočilo Komisije Energija 2020[18] energetsko učinkovitost postavlja v središče energetske strategije EU za leto 2020 in poudarja potrebo po novi strategiji za energetsko učinkovitost, ki bo vsem državam članicam omogočila, da rabo energije ločijo od gospodarske rasti.

(5) Evropski parlament je v resoluciji z dne 15. decembra 2010 o pregledu akcijskega načrta o energetski učinkovitosti[19] pozval Komisijo, naj v revidiran akcijski načrt o energetski učinkovitosti vključi ukrepe za zapolnitev te vrzeli in uresničitev splošnega cilja glede energetske učinkovitosti v EU do leta 2020.

(6) Ena od vodilnih pobud iz strategije Evropa 2020 je vodilna pobuda za Evropo, gospodarno z viri, ki jo je Komisija sprejela 26. januarja 2011[20]. V njej je energetska učinkovitost opredeljena kot bistven dejavnik pri zagotavljanju trajnosti rabe energetskih virov.

(7) V sklepih predsedstva Evropskega sveta z dne 4. februarja 2011 je bilo priznano, da se cilj povečanja energetske učinkovitosti EU ne uresničuje po načrtih ter da je potrebno odločno ukrepanje, da bi se izkoristil velik potencial za večjo energetsko varčnost stavb, prometa, proizvodov in procesov.

(8) Komisija je 8. marca 2011 sprejela Načrt za energetsko učinkovitost 2011[21]. V njem je potrjeno, da Unija ne bo dosegla svojega cilja povečanja energetske učinkovitosti. Da bi se to preprečilo, je bilo določena vrsta politik in ukrepov za energetsko učinkovitost, ki zadevajo celotno energetsko verigo, vključno s proizvodnjo, prenosom in distribucijo energije, vodilno vlogo javnega sektorja pri energetski učinkovitosti, stavbe in naprave, industrijo ter potrebo po krepitvi vloge končnih odjemalcev pri upravljanju njihove porabe energije. Hkrati je bila v beli knjigi o prometu, ki je bila sprejeta 28. marca 2011, obravnavana energetska učinkovitost v prometnem sektorju[22]. Zlasti v pobudi št. 26 bele knjige se poziva k ustreznim standardom za emisije CO_2, ki jih ustvarjajo vozila pri vseh načinih prevoza, in po potrebi k dopolnitvi teh standardov z zahtevami za energetsko učinkovitost, ki bodo zajele vse vrste pogonskih sistemov.

(9) Komisija je 8. marca 2011 sprejela tudi Načrt za prehod na konkurenčno gospodarstvo z nizkimi emisijami ogljika do leta 2050[23], v katerem opredeljuje potrebo po večjem poudarku na energetski učinkovitosti s tega vidika.

(10) Glede na to je treba pravni okvir Unije za energetsko učinkovitost posodobiti z direktivo, s katero se bosta poskušala doseči splošni cilj povečanja energetske učinkovitosti, tj. 20-odstotni prihranek porabe primarne energije v Uniji do leta 2020,

---

18 COM(2010) 639 konč.
19 2010/2107 (INI).
20 COM(2011) 21.
21 COM(2011) 109 konč.
22 COM(2011) 144 konč.
23 COM(2011) 112 konč.

in dodatno izboljšanje energetske učinkovitosti po letu 2020. V ta namen mora vzpostaviti skupni okvir za spodbujanje energetske učinkovitosti v Uniji ter določiti posebne ukrepe za izvajanje nekaterih predlogov, vključenih v Načrt za energetsko učinkovitost 2011, in uresničenje znatnih neizkoriščenih potencialov prihranka energije, ki jih opredeljuje.

(11) V skladu z odločbo o skupnih prizadevanjih (št. 406/2009/ES)[24] mora Komisija do leta 2012 oceniti napredek Skupnosti in njenih držav članic pri doseganju cilja zmanjšanja porabe energije za 20 % do leta 2020 v primerjavi z napovedmi ter o njem poročati. Poleg tega določa, da mora Komisija v pomoč državam članicam pri izpolnjevanju zavez Skupnosti glede zmanjšanja emisij toplogrednih plinov do 31. decembra 2012 predlagati strožje ali nove ukrepe za hitrejše izboljšanje energetske učinkovitosti. Ta direktiva je odziv na navedeno zahtevo. Prispeva tudi k izpolnjevanju ciljev iz Načrta za prehod na konkurenčno gospodarstvo z nizkimi emisijami ogljika do leta 2050, predvsem z zmanjšanjem emisij toplogrednih plinov iz energetskega sektorja, in k doseganju proizvodnje električne energije brez emisij do leta 2050.

(12) Za izkoristek celotnega obstoječega potenciala prihranka energije, ki zajema prihranek v sektorju oskrbe z energijo in sektorju končne rabe, je treba uporabiti celosten pristop. Hkrati je treba okrepiti določbe Direktive 2004/8/ES o spodbujanju soproizvodnje, ki temelji na rabi koristne toplote, na notranjem trgu z energijo[25] ter Direktive 2006/32/ES o učinkovitosti rabe končne energije in o energetskih storitvah[26].

(13) Zaželeno je, da se cilj povečanja energetske učinkovitosti za 20 % doseže kot rezultat skupnega izvajanja posebnih ukrepov na nacionalni in evropski ravni, s katerimi se spodbuja energetska učinkovitost na različnih področjih. Če ta pristop ne bo uspešen, bi bilo treba okrepiti okvir politike, tako da se mu doda sistem zavezujočih ciljev. Zato je treba v prvi fazi od držav članic zahtevati, da določijo nacionalne cilje, sisteme in programe za povečanje energetske učinkovitosti. Pri tem se lahko same odločijo, ali bodo ti cilji na njihovem ozemlju zavezujoči ali okvirni. V drugi fazi mora Komisija te cilje in individualna prizadevanja posamezne države članice oceniti skupaj s podatki o doseženem napredku, pri čemer oceni verjetnost doseganja splošnega cilja Unije in v kakšnem obsegu so individualna prizadevanja zadostna za izpolnitev skupnega cilja. Komisija mora zato z revidiranim zakonodajnim okvirom in v skladu s procesom Evropa 2020 pozorno spremljati izvajanje nacionalnih programov za energetsko učinkovitost. Če se bo s to oceno pokazalo, da splošni cilj Unije verjetno ne bo dosežen, mora Komisija nato predlagati obvezne nacionalne cilje za leto 2020 ob upoštevanju individualnih izhodišč držav članic, njihove gospodarske uspešnosti in zgodnjih sprejetih ukrepov.

(14) Skupen obseg javne porabe znaša 19 % bruto domačega proizvoda Unije. Zato je javni sektor pomemben dejavnik pri spodbujanju usmerjanja trga k učinkovitejšim izdelkom, stavbam in storitvam ter pri spreminjanju vedenja državljanov in podjetij pri porabi energije. Poleg tega se lahko z manjšo porabo energije na podlagi ukrepov za

---

24 UL L 140, 5.6.2009, str. 136.
25 UL L 52, 21.2.2004, str. 50.
26 UL L 144, 27.4.2008, str. 64.

izboljšanje energetske učinkovitosti sprostijo javna sredstva za druge namene. Javni organi na nacionalni, regionalni in lokalni ravni morajo biti zgled v zvezi z energetsko učinkovitostjo.

(15) Povečati je treba stopnjo prenove stavb, ker so obstoječe stavbe največji posamezen sektor, v katerem bi bilo mogoče doseči prihranek energije. Poleg tega so stavbe ključne za doseganje cilja EU v zvezi z zmanjšanjem emisij toplogrednih plinov za 80–95 % do leta 2050 v primerjavi z letom 1990. Stavbe v lasti javnih organov predstavljajo znaten delež stavb in so zelo opazne v javnem življenju. Zato je primerno določiti letno stopnjo prenove vseh stavb v lasti javnih organov, da bi se izboljšala njihova energetska učinkovitost. Stopnja prenove ne sme posegati v obveznosti v zvezi s skoraj nič-energijskimi stavbami iz Direktive 2010/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o energetski učinkovitosti stavb[27]. Obveznost prenove javnih stavb dopolnjuje določbe navedene direktive, v skladu s katero morajo države članice zagotoviti, da se pri večji prenovi stavb energetska učinkovitost izboljša z namenom izpolnitve minimalnih zahtev glede energetske učinkovitosti.

(16) Več občin in drugih javnih organov v državah članicah je že uvedlo celostne pristope k varčevanju z energijo in oskrbo z energijo, na primer z akcijskimi načrti za trajnostno energijo, kot so načrti, pripravljeni v skladu s pobudo pakta županov, ter celostne mestne pristope, ki presegajo posamezne posege pri stavbah ali načinih prevoza. Države članice morajo spodbujati občine in druge javne organe, da sprejmejo celostne in trajnostne načrte za energetsko učinkovitost z jasnimi cilji, da v razvoj in izvajanje teh načrtov vključijo državljane ter da državljane ustrezno obveščajo o njihovi vsebini in napredku pri doseganju ciljev. Takšni načrti lahko zagotovijo znaten prihranek energije, zlasti če se izvajajo s sistemi gospodarjenja z energijo, ki zadevnim javnim organom omogočajo boljše upravljanje njihove porabe energije. Spodbujati je treba izmenjavo izkušenj med mesti, kraji in drugimi javnimi organi, in sicer v smislu inovativnejših izkušenj.

(17) Javni organi, ki sklenejo javna naročila gradenj, blaga ali storitev, morajo biti pri nakupu nekaterih izdelkov in storitev ter nakupu in najemanju stavb zgled, pri čemer morajo sprejemati energetsko učinkovite odločitve o nakupu. Vendar to ne sme vplivati na določbe direktiv EU o javnem naročanju.

(18) Ocena o možnosti uvedbe sistema „belega certifikata“ na ravni Unije je pokazala, da bi se s takim sistemom v sedanjih okoliščinah ustvarili čezmerni upravni stroški ter da obstaja tveganje, da bi se prihranek energije skoncentriral v več državah članicah in ne bi bil dosežen po vsej Uniji. Ta cilj je, vsaj v tej fazi, mogoče bolje doseči z nacionalnimi sistemi obveznosti energetske učinkovitosti ali drugimi alternativnimi ukrepi, s katerimi se dosežejo enaki prihranki energije. Komisija mora z delegiranim aktom vseeno opredeliti pogoje, v skladu s katerimi bodo lahko države članice v prihodnosti priznavale dosežen prihranek energije v drugih državah članicah. Primerno je, da se raven ciljev takšnih sistemov določi v skupnem okviru na ravni Unije, pri čemer je treba državam članicam hkrati zagotoviti znatno prilagodljivost, da lahko v celoti upoštevajo nacionalno organizacijo udeležencev na trgu, posebno okolje energetskega sektorja in navade končnih odjemalcev. Skupni okvir mora javnim energetskim službam omogočiti, da energetske storitve ponujajo vsem končnim

[27] UL L 153, 18.6.2010, str. 13.

odjemalcem, ne le odjemalcem, katerim prodajajo energijo. Tako se povečuje konkurenčnost na energetskem trgu, ker lahko javne energetske službe ločujejo svoj produkt z zagotavljanjem dopolnilnih energetskih storitev. Skupni okvir mora državam članicam omogočiti, da v svoj nacionalni sistem vključijo zahteve, ki so namenjene izpolnitvi socialnih ciljev, s čimer bi se zlasti zagotovilo, da imajo ranljivi odjemalci dostop do koristi zaradi večje energetske učinkovitosti. Državam članicam mora tudi omogočiti, da mala podjetja izvzamejo iz obveznosti energetske učinkovitosti. Sporočilo Komisije „Akt za mala podjetja“[28] določa načela, ki jih morajo upoštevati države članice, ki se odločijo, da te možnosti ne bodo uporabile.

(19) Da se izkoristi potencial prihranka energije v nekaterih segmentih trga, v katerih se energetski pregledi na splošno ne ponujajo komercialno (kot so gospodinjstva ali mala in srednja podjetja), morajo države članice zagotoviti, da so na voljo energetski pregledi. Energetski pregledi morajo biti obvezni za velika podjetja in se morajo izvajati redno, ker se lahko v tem primeru doseže velik prihranek energije.

(20) Te preglede je treba izvajati neodvisno in stroškovno učinkovito. Zahteva po neodvisnosti dovoljuje, da preglede izvajajo notranji strokovnjaki, če so ti usposobljeni ali potrjeni, če niso neposredno vključeni v pregledovano dejavnost in če je država članica vzpostavila sistem za zagotavljanje in preverjanje njihove kakovosti ter za izrekanje morebitnih potrebnih sankcij.

(21) Pri oblikovanju ukrepov za izboljšanje energetske učinkovitosti je treba upoštevati večjo učinkovitost in prihranek, dosežena zaradi razširjenosti uporabe stroškovno učinkovitih tehnoloških inovacij, kot so inteligentni števci. Da se čim bolj povečajo koristi prihranka na podlagi teh inovacij, je treba končnim odjemalcem zagotoviti prikaz kazalnikov stroškov in porabe ter redne individualne obračune na podlagi dejanske porabe.

(22) Pri oblikovanju ukrepov za izboljšanje energetske učinkovitosti morajo države članice dosledno upoštevati potrebo po zagotavljanju pravilnega delovanja notranjega trga in doslednega izvajanja pravnega reda v skladu z določbami Pogodbe o delovanju Evropske unije.

(23) Soproizvodnja z visokim izkoristkom ter daljinsko ogrevanje in hlajenje imajo velik potencial za prihranek primarne energije, ki v Uniji večinoma ni izkoriščen. Države članice morajo pripraviti nacionalne načrte za razvoj soproizvodnje z visokim izkoristkom ter daljinskega ogrevanja in hlajenja. Ti načrti morajo zajemati dovolj dolgo obdobje, da se vlagateljem zagotovijo informacije o nacionalnih razvojnih načrtih ter da se prispeva k stabilnemu in podpornemu okolju za naložbe. Novi obrati za proizvodnjo električne energije in obstoječi obrati, ki so obsežno prenovljeni ali katerih dovoljenje je posodobljeno, morajo biti opremljeni z napravami za soproizvodnjo z visokim izkoristkom, da izkoristijo odpadno toploto, ki nastane pri proizvodnji električne energije. Ta odpadna toplota se lahko potem prek omrežja za daljinsko ogrevanje pošlje na območja, kjer je potrebna. V ta namen morajo države članice sprejeti merila za dovoljenja, s katerimi bodo zagotovile, da so obrati postavljeni na krajih blizu točk rabe toplote. Vendar morajo imeti države članice

[28] COM(2008) 394 konč.

možnost, da določijo pogoje za izvzetje iz teh obveznosti, če so izpolnjeni nekateri pogoji.

(24) Soproizvodnja z visokim izkoristkom mora biti opredeljena s prihrankom energije, pridobljenim s soproizvodnjo, in ne z ločeno proizvodnjo toplote in električne energije. Opredelitvi pojmov soproizvodnje in soproizvodnje z visokim izkoristkom, ki se uporabljata v zakonodaji Unije, ne smeta prejudicirati uporabe različnih opredelitev pojmov v nacionalni zakonodaji za druge namene kot tiste, ki jih določa zakonodaja Unije. Da se doseže čim večji prihranek energije in preprečijo zamujene priložnosti zanj, je treba največjo pozornost nameniti pogojem za delovanje naprav za soproizvodnjo.

(25) Da se poveča preglednost za končnega odjemalca, ki mu omogoča izbiro med električno energijo iz soproizvodnje in električno energijo, proizvedeno z drugimi tehnikami, mora biti izvor soproizvodnje z visokim izkoristkom zajamčen na podlagi harmoniziranih referenčnih vrednosti izkoristkov. Sistemi potrdil o izvoru sami po sebi ne pomenijo pravice do ugodnosti iz nacionalnih podpornih mehanizmov. Pomembno je, da so s potrdili o izvoru lahko zajete vse oblike električne energije, proizvedene s soproizvodnjo z visokim izkoristkom. Potrdila o izvoru je treba razlikovati od tržnih certifikatov.

(26) Posebno strukturo sektorja za soproizvodnjo ter sektorja za daljinsko ogrevanje in hlajenje, ki vključujeta veliko malih in srednje velikih proizvajalcev, je treba ob upoštevanju načela „najprej pomisli na male“ upoštevati zlasti pri preverjanju upravnih postopkov za pridobitev gradbenih dovoljenj za naprave za soproizvodnjo ali s tem povezanih omrežij.

(27) Večina podjetij v EU je malih in srednje velikih podjetij (MSP). Ta podjetja predstavljajo izredno velik potencial prihranka energije za EU. Da bodo MSP lažje sprejela ukrepe za energetsko učinkovitost, morajo države članice vzpostaviti ugoden okvir s ciljem, da se MSP zagotovijo ciljne informacije in tehnična pomoč.

(28) V skladu z Direktivo 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah[29] je energetska učinkovitost vključena med merila za določanje najboljših razpoložljivih tehnologij, ki jih je treba uporabljati kot referenco za določanje pogojev v dovoljenju za obrate z njenega področja uporabe, vključno s kurilnimi napravami s skupno nazivno vhodno toplotno močjo 50 MW ali več. Vendar navedena direktiva državam članicam omogoča, da ne naložijo zahtev glede energetske učinkovitosti za kurilne naprave ali druge naprave, ki izpuščajo ogljikov dioksid na lokaciji, za dejavnosti iz Priloge I k Direktivi 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti[30]. Da se zagotovi znatno izboljšanje energetske učinkovitosti v obratih za proizvodnjo električne energije in toplote ter rafinerijah mineralnih olj in plina, je treba spremljati dejanske ravni energetske učinkovitosti in jih primerjati z ustreznimi ravnmi energetske učinkovitosti, povezanimi z uporabo najboljših razpoložljivih tehnologij. Komisija mora primerjati ravni energetske učinkovitosti in preučiti potrebo po predlaganju

[29] UL L 334, 17.12.2010, str. 17.
[30] UL L 275, 25.10.2003, str. 32.

dodatnih ukrepov, če so razlike med dejanskimi ravnmi energetske učinkovitosti in ravnmi, povezanimi z uporabo najboljših razpoložljivih metod, velike. Zbrane informacije o dejanskih vrednostih energetske učinkovitosti je treba uporabiti tudi pri preverjanju harmoniziranih referenčnih vrednosti izkoristkov za ločeno proizvodnjo toplote in električne energije iz odločbe Komisije 2007/74/ES z dne 21. decembra 2006[31].

(29) Države članice morajo na podlagi objektivnih, preglednih in nediskriminatornih meril določiti pravila, ki urejajo prevzemanje in delitev stroškov za vključitev v omrežje in ojačitve omrežja, ter za tehnične prilagoditve, ki so potrebne za vključitev novih proizvajalcev električne energije iz soproizvodnje z visokim izkoristkom, ob upoštevanju smernic in kodeksov, pripravljenih v skladu z Uredbo (ES) št. 714/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o pogojih za dostop do omrežja za čezmejne izmenjave električne energije in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1228/2003[32] ter Uredbo (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o pogojih za dostop do prenosnih omrežij zemeljskega plina in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1775/2005[33]. Proizvajalcem električne energije iz soproizvodnje z visokim izkoristkom mora biti dovoljeno, da objavijo javni razpis za dela, povezana z vključevanjem v omrežje. Spodbujati je treba dostop do omrežja za električno energijo iz soproizvodnje z visokim izkoristkom zlasti za naprave za malo soproizvodnjo in mikro soproizvodnjo.

(30) Na voljo mora biti dovolj zanesljivih strokovnjakov, usposobljenih za področje energetske učinkovitosti, da se zagotovi učinkovito in pravočasno izvajanje te direktive, na primer v zvezi s skladnostjo z zahtevami o energetskih pregledih in izvajanjem sistemov obveznosti energetske učinkovitosti. Zato morajo države članice uvesti sisteme certificiranja za ponudnike energetskih storitev, energetske preglede in druge ukrepe za izboljšanje energetske učinkovitosti.

(31) Nadaljevati je treba z razvojem trga za energetske storitve, da se zagotovi razpoložljivost ponudbe energetskih storitev in povpraševanja po njih. K temu lahko prispeva preglednost, na primer v obliki seznamov ponudnikov energetskih storitev. K spodbujanju povpraševanja lahko pripomorejo tudi vzorci pogodb in smernice, zlasti za pogodbeno zagotavljanje prihranka energije. Kot pri drugih oblikah dogovorov o financiranju s strani tretje osebe, se tudi pri pogodbi o zagotavljanju prihranka energije koristnik energetskih storitev izogne stroškom naložbe, tako da del finančne vrednosti prihranka energije uporabi za poplačilo naložbe, ki jo je v celoti ali delno izvedla tretja oseba.

(32) Opredeliti in odpraviti je treba regulativne in neregulativne ovire pri uporabi pogodbenega zagotavljanja prihranka energije in drugih dogovorih o financiranju s strani tretje osebe, povezanih s prihrankom energije. To vključuje računovodska pravila in prakse, s katerimi se preprečuje, da bi bili kapitalske naložbe in letni finančni prihranki, ki izhajajo iz ukrepov za izboljšanje energetske učinkovitosti, ustrezno izraženi v računovodskih izkazih v celotni življenjski dobi naložbe. Ovire pri

---

31 UL L 32, 6.2.2007, str. 183.
32 UL L 211, 14.8.2009, str. 15.
33 UL L 309, 24.11.2009, str. 87.

prenovi obstoječih stavb, ki izhajajo iz razdelitve spodbud med različne zadevne udeležence, je treba obravnavati tudi na nacionalni ravni.

(33) Države članice in regije je treba spodbujati, da bodo v celoti izkoristile strukturne sklade in Kohezijski sklad, s čimer se bodo spodbudile naložbe v ukrepe za izboljšanje energetske učinkovitosti. Naložbe v energetsko učinkovitost lahko prispevajo h gospodarski rasti, zaposlovanju, inovacijam in zmanjšanju energetske revščine v gospodinjstvih, zaradi česar pozitivno vplivajo na gospodarsko, socialno in ozemeljsko kohezijo. Področja, ki bi se lahko financirala, vključujejo ukrepe za energetsko učinkovitost javnih stavb in stanovanj ter zagotavljanje novih spretnosti in znanj za spodbujanje zaposlovanja v sektorju energetske učinkovitosti.

(34) Pri uresničevanju cilja povečanja energetske učinkovitosti za 20 % bo Komisija morala spremljati učinek novih ukrepov na Direktivo 2003/87/ES o vzpostavitvi sistema EU za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov, da se ohranijo spodbude v okviru sistema za trgovanje z emisijami, ki nagrajujejo naložbe v dejavnosti z nizkimi emisijami ogljika in sektorje, vključene v sistem trgovanja z emisijami, pripravljajo na novosti, ki bodo potrebne v prihodnosti.

(35) Direktiva 2006/32/ES določa, da države članice sprejmejo in imajo za cilj doseči splošen nacionalni okvirni cilj 9-odstotnega prihranka energije do leta 2016, ki bi se dosegel z uporabo energetskih storitev in drugih ukrepov za izboljšanje energetske učinkovitosti. Navedena direktiva določa, da drugemu načrtu za energetsko učinkovitost, ki ga sprejmejo države članice, po potrebi in kjer je to ustrezno, sledijo predlogi Komisije za dodatne ukrepe, vključno s podaljšanjem obdobja uporabe ciljev. Če je v poročilu ugotovljeno, da ni bil dosežen zadosten napredek v smeri doseganja okvirnih nacionalnih ciljev iz navedene direktive, se morajo ti predlogi nanašati na raven in naravo teh ciljev. V oceni učinka, ki je priložena tej direktivi, je ugotovljeno, da so države članice na poti k uresničitvi 9-odstotnega cilja, ki je bistveno manj ambiciozen kot pozneje sprejet cilj 20-odstotnega prihranka energije za leto 2020, zaradi česar ni treba obravnavati ravni ciljev.

(36) Čeprav ta direktiva razveljavlja Direktivo 2006/32/ES, se mora člen 4 Direktive 2006/32/ES še naprej uporabljati do roka za doseganje 9-odstotnega cilja.

(37) Ker kaže, da se cilj te direktive, in sicer doseganje cilja povečanja energetske učinkovitosti Unije, tj. 20-odstotni prihranek primarne energije do leta 2020, in vzpostavitev temelja za dodatno izboljšanje energetske učinkovitosti po letu 2020, v državah članicah ne bo dosegel, če ne bodo sprejeti dodatni ukrepi za energetsko učinkovitost, in ker se lahko bolje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja.

(38) Da se omogoči prilagoditev tehničnemu napredku in spremembam pri porazdelitvi energetskih virov, je treba v zvezi z nekaterimi zadevami za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije pooblastiti Komisijo. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu izvede posvetovanja, tudi na ravni strokovnjakov.

(39) Vse materialne določbe Direktive 2004/8/ES in Direktive 2006/32/ES, razen člena 4(1) do (4) slednje direktive ter prilog I, III in IV k navedeni direktivi, je treba

takoj razveljaviti. Prav tako je treba razveljaviti člen 9(1) in (2) Direktive 2010/30/EU z dne 19. maja 2010 o navajanju porabe energije in drugih virov izdelkov, povezanih z energijo[34], s pomočjo nalepk in standardiziranih podatkov o izdelku, ki določa obveznost držav članic, da si prizadevajo nabaviti le izdelke, ki pripadajo najvišjemu razredu energetske učinkovitosti.

(40) Obveznost prenosa te direktive v nacionalno zakonodajo mora biti omejena na določbe, ki pomenijo vsebinsko spremembo v primerjavi z Direktivo 2004/8/ES in Direktivo 2006/32/ES. Obveznost prenosa nespremenjenih določb izhaja iz navedenih direktiv.

(41) Ta direktiva ne sme posegati v obveznosti držav članic v zvezi z roki za prenos v nacionalno zakonodajo in za začetek uporabe Direktive 2004/8/ES in Direktive 2006/32/EC –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I
Vsebina, področje uporabe, opredelitve pojmov in cilji povečanja energetske učinkovitosti

Člen 1
Vsebina in področje uporabe

1. Ta direktiva določa skupni okvir za spodbujanje energetske učinkovitosti v Uniji, da se zagotovi doseganje cilja Unije, tj. 20-odstotni prihranek primarne energije do leta 2020, in vzpostavi temelj za dodatno izboljšanje energetske učinkovitosti po tem letu.

   Določa pravila, s katerimi naj bi se odpravile ovire na energetskem trgu in pomanjkljivosti trga, ki ovirajo učinkovitost pri oskrbi z energijo in rabi energije, ter določa, da se opredelijo nacionalni cilji povečanja energetske učinkovitosti za leto 2020.

2. Zahteve iz te direktive so minimalne zahteve in nobeni od držav članic ne preprečujejo ohranjanja ali uvedbe strožjih ukrepov. Takšni ukrepi so združljivi z zakonodajo Unije. O nacionalni zakonodaji, ki določa strožje ukrepe, je treba obvestiti Komisijo.

Člen 2
Opredelitve pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „energija“ pomeni vse oblike energentov, kot so opredeljeni Uredbi (ES) št. 1099/2008[35];

---

[34] UL L 153, 18.6.2010, str. 1.
[35] UL L 304, 14.11.2008, str. 1.

2. „poraba primarne energije“ pomeni bruto notranjo porabo brez neenergetske rabe;

3. „energetska storitev“ pomeni fizikalni učinek, korist ali ugodnost, ki izhaja iz kombinacije energije in energetsko učinkovite tehnologije ali dejavnosti, ki lahko vključuje obratovanje, vzdrževanje in nadzor, nujne za opravljanje storitve, ter se opravi na podlagi pogodbe in za katero se je izkazalo, da v običajnih okoliščinah povzroči preverljivo in merljivo oziroma ocenljivo izboljšanje energetske učinkovitosti ali prihranek primarne energije;

4. „javni organi“ pomenijo „naročnike“, kakor so opredeljeni v Direktivi 2004/18/ES;

5. „sistem gospodarjenja z energijo“ pomeni sklop medsebojno povezanih ali medsebojno delujočih elementov načrta, ki določa cilj energetske učinkovitosti in strategijo za doseganje tega cilja;

6. „zavezane strani“ pomenijo distributerje energije ali podjetja za maloprodajo energije, ki jih zavezuje nacionalni sistem obveznosti energetske učinkovitosti iz člena 6;

7. „distributer energije“ pomeni fizično ali pravno osebo, odgovorno za prenos energije z namenom dobave končnim odjemalcem in distribucijskim postajam, ki energijo prodajajo končnim odjemalcem, vključno z operaterji distribucijskega sistema;

8. „operater distribucijskega sistema“ pomeni „operaterja distribucijskega sistema“, kakor je opredeljen v Direktivi 2009/72/ES in Direktivi 2009/73/ES;

9. „podjetje za maloprodajo energije“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki prodaja energijo končnim odjemalcem;

10. „končni odjemalec“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki kupuje energijo za lastno končno rabo;

11. „ponudnik energetskih storitev“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki izvaja energetske storitve ali druge ukrepe za izboljšanje energetske učinkovitosti v objektu ali prostorih končnega odjemalca;

12. „energetski pregled“ pomeni sistematični postopek za doseganje ustreznega poznavanja obstoječe porabe energije stavbe ali skupine stavb, industrijskega ali komercialnega procesa ali obrata ali pri izvajanju zasebnih ali javnih storitev, s katerim se opredelijo in ocenijo gospodarne možnosti za varčevanje z energijo ter v okviru katerega se poroča o ugotovitvah;

13. „pogodbeno zagotavljanje prihranka energije“ pomeni pogodbeni dogovor med koristnikom in ponudnikom ukrepa za izboljšanje energetske učinkovitosti, v skladu s katerim je plačilo za naložbo, ki jo izvede ponudnik, sorazmerno s stopnjo izboljšanja energetske učinkovitosti, dogovorjeno s pogodbo, ali drugim dogovorjenim merilom za energetsko učinkovitost, kot so finančni prihranki;

14. „operater prenosnega sistema“ pomeni „operaterja prenosnega sistema“, kakor je opredeljen v Direktivi 2009/72/ES[36] in Direktivi 2009/73/ES[37];

---

[36] UL L 211, 14.8.2009, str. 55.
[37] UL L 211, 14.8.2009, str. 94.

15. „soproizvodnja“ pomeni postopek sočasne proizvodnje toplotne in električne ali mehanske energije;

16. „ekonomsko upravičeno povpraševanje“ pomeni povpraševanje, ki ne presega potreb po toploti ali hlajenju ter bi se sicer zadovoljilo po tržnih pogojih s postopki za proizvodnjo energije, različnimi od soproizvodnje;

17. „koristna toplota“ pomeni toploto, proizvedeno v postopku soproizvodnje za zadovoljitev ekonomsko upravičenega povpraševanja po toploti ali hlajenju;

18. „električna energija iz soproizvodnje“ pomeni električno energijo, proizvedeno v postopku, ki je povezan s proizvodnjo koristne toplote, in izračunano v skladu z metodologijo iz Priloge I;

19. „soproizvodnja z visokim izkoristkom“ pomeni soproizvodnjo, ki izpolnjuje merila iz Priloge II;

20. „celotni izkoristek“ pomeni letno vsoto proizvedene električne in mehanske energije ter koristne toplote, deljeno z vložkom goriva, ki se porabi za proizvodnjo toplote v soproizvodnji, ter bruto proizvodnjo električne in mehanske energije;

21. „razmerje med električno energijo in toploto“ pomeni razmerje med električno energijo iz soproizvodnje in koristno toploto pri polnem obratovanju soproizvodnje z uporabo obratovalnih podatkov določene naprave;

22. „naprava za soproizvodnjo“ pomeni napravo, ki lahko obratuje po postopku soproizvodnje;

23. „naprava za malo soproizvodnjo“ pomeni napravo za soproizvodnjo z obstoječo zmogljivostjo manj kot 1 MW_e;

24. „naprava za mikro soproizvodnjo“ pomeni napravo za soproizvodnjo z največjo močjo manj kot 50 kW_e;

25. „indeks pozidanosti“ pomeni razmerje med površino zemljišč in tlorisno površino stavb na določenem ozemlju;

26. „učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje“ pomeni sistem daljinskega ogrevanja in hlajenja, pri katerem se uporablja vsaj 50 % toplote iz obnovljivih virov, odpadkov ali soproizvodnje ali njihove kombinacije ter ima količnik primarne energije iz Direktive 2010/31/EU vsaj 0,8;

27. „obsežna prenova“ pomeni prenovo, katere stroški presegajo 50 % vrednosti naložbe za novo primerljivo napravo v skladu z Odločbo 2007/74/ES ali za katero je potrebna zahteva posodobitev dovoljenja, izdanega v skladu z Direktivo 2010/75/EU.

Člen 3

Cilji povečanja energetske učinkovitosti

1. Države članice določijo nacionalni cilj povečanja energetske učinkovitosti, izražen kot absolutna raven porabe primarne energije leta 2020. Pri določanju teh ciljev

morajo države članice upoštevati cilj Unije, tj. 20-odstotni prihranek energije, ukrepe iz te direktive, ukrepe za doseganje nacionalnih ciljev varčevanja z energijo, sprejetih v skladu s členom 4(1) Direktive 2006/32/ES, ter druge ukrepe za spodbujanje energetske učinkovitosti v državah članicah in na ravni Unije.

2. Komisija do 30. junija 2014 oceni, ali bo Unija do leta 2020 lahko dosegla cilj 20-odstotnega prihranka primarne energije, za kar je potrebno zmanjšanje porabe primarne energije EU za 368 Mtoe leta 2020, pri čemer se upoštevata seštevek nacionalnih ciljev iz odstavka 1 in ocena iz člena 19(4).

POGLAVJE II
Učinkovitost rabe energije

Člen 4
Javni organi

1. Države članice brez poseganja v člen 7 Direktive 2010/31/EU zagotovijo, da se 3 % skupne tlorisne površine v lasti njihovih javnih organov od 1. januarja 2014 vsako leto prenovi z namenom izpolnitve vsaj minimalnih zahtev glede energetske učinkovitosti, ki jih določi zadevna država članica v skladu s členom 4 Direktive 2010/31/EU. Izračuna se 3-odstotna stopnja skupne tlorisne površine stavb s skupno tlorisno površino več kot 250 m^2 v lasti javnih organov zadevne države članice, ki 1. januarja posameznega leta ne izpolnjujejo nacionalnih minimalnih zahtev glede energetske učinkovitosti, določenih v skladu s členom 4 Direktive 2010/31/EU.

2. Države članice lahko svojim javnim organom dovolijo, da v okvir svoje stopnje prenove štejejo presežek prenovljene tlorisne površine stavb v določenem letu, kot če bi bila ta površina prenovljena v enem od predhodnih ali naslednjih dveh let.

3. Države članice za namene odstavka 1 do 1. januarja 2014 pripravijo in javno objavijo popis stavb v lasti njihovih javnih organov, pri čemer navedejo:

   (a) tlorisno površino v m^2 in

   (b) energetsko učinkovitost posamezne stavbe.

4. Države članice spodbujajo javne organe, da:

   (a) sprejmejo načrt za energetsko učinkovitost, ki je samostojen ali je del širšega načrta za podnebje ali okolje ter vključuje posebne cilje varčevanja z energijo z namenom stalnega izboljševanja energetske učinkovitosti organov;

   (b) vzpostavijo sistem gospodarjenja z energijo kot del izvajanja njihovega načrta.

Člen 5
Nakupi javnih organov

Države članice zagotovijo, da javni organi kupujejo le izdelke, storitve in stavbe z visoko energetsko učinkovitostjo, kot je določeno v Prilogi III.

Člen 6

Sistemi obveznosti energetske učinkovitosti

1. Vsaka država članica določi sistem obveznosti energetske učinkovitosti. S tem sistemom se zagotovi, da vsi distributerji energije ali vsa podjetja za maloprodajo energije, ki delujejo na ozemlju držav članic, dosežejo letni prihranek energije v višini 1,5 % njihovega tržnega deleža glede na obseg v preteklem letu v zadevni državi članici, razen energije, ki se porabi za prevoz. Takšne prihranke energije morajo zavezane strani doseči pri končnih odjemalcih.

2. Države članice prihranke energije, ki jih zahtevajo posamezne zavezane strani, izrazijo v smislu porabe končne ali primarne energije. Metoda, izbrana za izražanje zahtevanih prihrankov energije, se uporabi tudi za izračun prihrankov, ki jih zahtevajo zavezane strani. Uporabijo se pretvorbeni faktorji iz Priloge IV.

3. Ukrepi, ki so namenjeni doseganju kratkoročnih prihrankov iz Priloge V(1), lahko zajemajo največ 10 % prihrankov energije, ki jih zahtevajo posamezne zavezane strani, in se lahko vključijo v obveznost iz odstavka 1 le, če so združeni z ukrepi, s katerimi se dosegajo dolgoročnejši prihranki.

4. Države članice zagotovijo, da se prihranki, ki jih zahtevajo zavezane strani, izračunajo v skladu s Prilogo V(2). Prav tako vzpostavijo nadzorne sisteme, v okviru katerih se neodvisno preveri vsaj statistično pomemben delež ukrepov za izboljšanje energetske učinkovitosti, ki jih sprejmejo zavezane strani.

5. V okviru sistema obveznosti energetske učinkovitosti lahko države članice:

   (a) zahteve s socialnim ciljem vključijo v sprejete obveznosti varčevanja, vključno z zahtevo, da se ukrepi izvedejo v gospodinjstvih, v ki jih je prizadela energetska revščina, ali v socialnih stanovanjih;

   (b) zavezanim stranem dovolijo, da v svojo obveznost vključijo potrjene prihranke energije, ki so jih dosegli ponudniki energetskih storitev ali druge tretje strani; v tem primeru države članice vzpostavijo postopek akreditacije, ki je jasen, pregleden in odprt za vse udeležence na trgu ter katerega cilj je zmanjševanje stroškov potrjevanja;

   (c) zavezanim stranem omogočijo, da upoštevajo prihranke, dosežene v zadevnem letu, kot če bi bili doseženi v katerem koli od preteklih ali naslednjih dveh let.

6. Države članice objavijo prihranke energije, ki jih je dosegla posamezna zavezana stran, in podatke o letnem trendu varčevanja z energijo v okviru sistema. Države članice lahko za namene objave in preverjanja doseženih prihrankov energije od zavezanih strani zahtevajo, da predložijo vsaj naslednje podatke:

   a) dosežene prihranke energije;

   b) celovite statistične informacije o njihovih končnih odjemalcih (opredelitev bistvenih sprememb v primerjavi s predhodno predloženimi informacijami) in

   c) trenutne informacije o porabi končnih odjemalcev, po potrebi vključno z diagrami porabe, delitvijo odjemalcev in njihovim geografskim položajem, pri

čemer se ohranita celovitost in zaupnost informacij, ki so zasebne narave ali poslovno občutljive, v skladu z veljavno zakonodajo Evropske unije.

7. Države članice zagotovijo, da se udeleženci na trgu vzdržijo vseh dejavnosti, ki bi lahko ovirale povpraševanje po energetskih storitvah, njihovo zagotavljanje ali izvajanje drugih ukrepov za izboljšanje energetske učinkovitosti ali ki bi zadrževale razvoj trgov energetskih storitev ali drugih ukrepov za izboljšanje energetske učinkovitosti, vključno z zaprtjem trga za konkurente ali zlorabo prevladujočih položajev.

8. Države članice lahko iz uporabe tega člena izvzamejo male distributerje energije in mala podjetja za maloprodajo energije, in sicer tiste, ki distribuirajo ali prodajo manj kot ekvivalent 75 GWh energije na leto ali zaposlujejo manj kot 10 oseb ali njihov letni promet oziroma letna bilančna vsota ne presega 2 000 000 EUR. Energija, proizvedena za lastno rabo, ne šteje v okvir navedenih omejitev.

9. Države članice imajo alternativno možnost tisti iz odstavka 1, in sicer da se odločijo za sprejetje drugih ukrepov za dosego prihrankov energije pri končnih porabnikih. Letna količina prihranjene energije, ki se doseže s tem pristopom, mora biti enaka količini prihranjene energije, ki se zahteva v odstavku 1.

Države članice, ki izberejo to možnost, Komisijo najpozneje do 1. januarja 2013 uradno obvestijo o alternativnih ukrepih, ki jih nameravajo sprejeti, vključno s pravili o kaznih iz člena 9, ter prikažejo, kako naj bi dosegli zahtevano količino prihrankov. Komisija lahko te ukrepe zavrne ali predlaga spremembe v treh mesecih po prejetem obvestilu. V tem primeru zadevna država članica ne uporabi alternativnega pristopa, dokler Komisija izrecno ne sprejme novega ali spremenjenega predloga ukrepa.

10. Če je to ustrezno, Komisija na podlagi delegiranega akta v skladu s členom 18 vzpostavi sistem medsebojnega priznavanja prihrankov energije, doseženih v okviru nacionalnih sistemov obveznosti energetske učinkovitosti. S tem sistemom se zavezanim stranem omogoči, da prihranke energije, dosežene in potrjene v eni državi članici, upoštevajo pri obveznostih v drugi državi članici.

Člen 7

Energetski pregledi in sistemi gospodarjenja z energijo

1. Države članice si prizadevajo, da so vsem končnim odjemalcem na voljo energetski pregledi, ki so cenovno sprejemljivi in jih na neodvisen način izvajajo usposobljeni ali pooblaščeni strokovnjaki.

Države članice oblikujejo programe, s katerimi spodbujajo izvajanje energetskih pregledov v gospodinjstvih ter malih in srednje velikih podjetjih.

Države članice opozorijo mala in srednje velika podjetja na dejanske primere, kako lahko sistemi gospodarjenja z energijo ugodno vplivajo na njihovo dejavnost.

2. Države članice zagotovijo, da se v podjetjih, ki niso zajeta v drugem pododstavku odstavka 1, izvede energetski pregled, ki ga na neodvisen in stroškovno učinkovit način opravijo usposobljeni ali pooblaščeni strokovnjaki najpozneje do 30. junija 2014 in na vsaka tri leta od datuma zadnjega energetskega pregleda.

3. Za energetske preglede, opravljene na neodvisen način po sistemih gospodarjenja z energijo ali na podlagi prostovoljnih sporazumov med organizacijami zainteresiranih strani in imenovanimi organi, ki jih nadzoruje zadevna država članica ali Komisija, velja, da izpolnjujejo zahteve iz odstavka 2.

4. Energetski pregledi so lahko samostojni ali del splošnejšega okoljskega pregleda.

Člen 8
Merjenje in informativni obračun

1. Države članice zagotovijo, da imajo končni odjemalci električne energije, zemeljskega plina, daljinskega ogrevanja ali hlajenja in daljinsko oskrbovane tople sanitarne vode na voljo individualne števce, s katerimi se natančno izmeri in prikaže dejanska količina porabljene energije končnega odjemalca ter zagotovijo podatki o dejanskem času njene porabe v skladu s Prilogo VI.

   Če države članice uvedejo inteligentne števce, kot je to predvideno v direktivah 2009/72/ES in 2009/73/ES o trgih z električno energijo in plinom, zagotovijo, da se pri vzpostavitvi minimalnih funkcionalnosti števcev in obveznosti, ki jih imajo udeleženci na trgu, v celoti upoštevajo cilji energetske učinkovitosti in koristi za končne odjemalce.

   V primeru električne energije upravljavci števcev na zahtevo končnega odjemalca zagotovijo, da lahko števec upošteva električno energijo, ki se proizvede v prostorih končnega odjemalca in se pošlje v omrežje. Države članice zagotovijo, da so podatki meritev o njihovi proizvodnji ali porabi v realnem času na voljo tretji osebi, ki deluje v imenu končnega odjemalca, če ta tako zahteva.

   Kar zadeva ogrevanje in hlajenje, se toplotni števec namesti pri vhodu v stavbo, če se ta oskrbuje iz omrežja za daljinsko ogrevanje. V večstanovanjskih stavbah se lahko za merjenje porabe toplote ali hlajenja v posameznem stanovanju namestijo tudi individualni števci porabe toplote. Če uporaba individualnih števcev porabe toplote tehnično ni izvedljiva, se v skladu s specifikacijami iz točke 1.2 Priloge VI uporabijo individualni delilniki stroškov ogrevanja, da se izmeri poraba toplote na posameznem radiatorju.

   Države članice sprejmejo pravila o delitvi stroškov za porabo toplote v večstanovanjskih stavbah, ki se oskrbujejo iz centralnega sistema za ogrevanje ali hlajenje. Takšna pravila vključujejo smernice o korekcijskih faktorjih, da se upoštevajo značilnosti stavbe, kot je prenos toplote med stanovanji.

2. Poleg obveznosti, ki izhajajo iz direktiv 2009/72/ES in 2009/73/ES v zvezi z obračunavanjem, države članice najpozneje do 1. januarja 2015 zagotovijo, da je obračun točen in da temelji na dejanski porabi za vse sektorje, zajete v tej direktivi, vključno z distributerji energije, operaterji distribucijskih sistemov in podjetji za maloprodajo energije v skladu z minimalnimi zahtevami glede pogostosti iz točke 2.1 Priloge VI. Končni odjemalci dobijo poleg obračuna na voljo ustrezne informacije o celovitem prikazu tekočih stroškov za porabljeno energijo v skladu s točko 2.2 Priloge VI.

Države članice zagotovijo, da imajo vsi končni odjemalci izbiro med elektronskim obračunom ali obračunom v papirni obliki in možnost enostavnega dostopa do dodatnih informacij, ki omogočajo podrobno samopreverjanje pretekle porabe, kot je določeno v točki 1.1 Priloge VI.

Države članice zahtevajo, da ima ponudnik energetskih storitev, ki ga imenuje končni odjemalec, na voljo informacije o obračunu električne energije in pretekli porabi, če tako zahteva končni odjemalec.

3. Informacije, ki izhajajo iz meritev in obračuna porabe električne energije posameznih odjemalcev, in druge informacije iz odstavkov 1, 2 in 3 ter Priloge VI se končnim odjemalcem zagotovijo brezplačno.

Člen 9
Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki veljajo v primeru neupoštevanja nacionalnih določb, sprejetih v skladu s členi 6 do 8, in sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev njihovega izvajanja. Predpisane kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice obvestijo Komisijo o navedenih določbah najpozneje do [*12 mesecev po začetku veljavnosti te direktive*] in jo takoj obvestijo o vseh nadaljnjih spremembah navedenih določb.

POGLAVJE III
Učinkovitost oskrbe z energijo

Člen 10
Spodbujanje učinkovitosti ogrevanja in hlajenja

1. Države članice do 1. januarja 2014 pripravijo nacionalni načrt ogrevanja in hlajenja za razvoj potenciala za uporabo soproizvodnje z visokim izkoristkom ter učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje ter ga predložijo Komisiji, pri čemer ta načrt vključuje informacije iz Priloge VII. Načrti se posodobijo in predložijo Komisiji vsakih pet let. Države članice na podlagi svojega regulativnega okvira zagotovijo, da se nacionalni načrti ogrevanja in hlajenja upoštevajo pri lokalnih in regionalnih razvojnih načrtih, vključno z urbanističnimi in podeželskimi prostorskimi načrti, ter da izpolnjujejo merila glede načrtovanja iz Priloge VII.

2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za razvoj učinkovite infrastrukture za daljinsko ogrevanje in hlajenje, ki se bo prilagajala razvoju soproizvodnje z visokim izkoristkom ter uporabi ogrevanja in hlajenja iz odpadne toplote in obnovljivih virov energije v skladu z odstavki 1, 3, 6 in 7. Države članice se pri razvoju daljinskega ogrevanja in hlajenja odločajo za soproizvodnjo z visokim izkoristkom namesto proizvodnje same toplote, če je to mogoče.

3. Države članice zagotovijo, da so vsi novi obrati za proizvodnjo toplotne električne energije, katerih skupna vhodna toplotna moč presega 20 MW:

   a) opremljeni z napravami, ki omogočajo predelavo odpadne toplote prek naprave za soproizvodnjo z visokim izkoristkom, in

b) postavljeni na kraju, kjer lahko točke rabe toplote uporabijo odpadno toploto.

Države članice sprejmejo merila za dovoljenja iz člena 7 Direktive 2009/72/ES ali enakovredna merila za dovoljenja, da se zagotovi izpolnjevanje določb iz prvega pododstavka. Zlasti zagotovijo, da se pri izbiri kraja novih obratov upošteva razpoložljivost ustrezne toplotne obremenitve za soproizvodnjo v skladu s Prilogo VIII.

4. Države članice lahko določijo pogoje za izvzetje iz določb odstavka 3, če:

a) pogoji v zvezi z mejnimi vrednostmi, ki se nanašajo na razpoložljivost toplotne obremenitve iz točke 1 Priloge VIII, niso izpolnjeni;

b) zahteve iz točke (b) odstavka 3 v zvezi s krajem obrata ni mogoče izpolniti zaradi potrebe po postavitvi obrata v bližini geološkega območja shranjevanja, ki je dovoljeno v skladu z Direktivo 2009/31/ES; or

c) analiza stroškov in koristi kaže, da so stroški večji od koristi v primerjavi s stroški celotnega življenjskega kroga, vključno z naložbami v infrastrukturo, za zagotavljanje enake količine električne energije in toplote z ločenim ogrevanjem ali hlajenjem.

Države članice o takšnih pogojih za izvzetje obvestijo Komisijo do 1. januarja 2014. Komisija lahko te pogoje zavrne ali predlaga spremembe v šestih mesecih po prejetem obvestilu. V tem primeru zadevna država članica ne uporabi pogojev za izvzetje, dokler Komisija izrecno ne sprejme novega ali spremenjenega predloga ukrepa.

5. Države članice zagotovijo, da so nacionalni predpisi o urbanističnem in podeželskem prostorskem načrtovanju prilagojeni merilom za dovoljenje iz odstavka 3 in skladni z nacionalnimi načrti ogrevanja in hlajenja iz odstavka 1.

6. Kadar je obstoječi obrat za proizvodnjo električne energije s skupno nazivno vhodno toplotno močjo nad 20 MV obsežno prenovljen ali kadar je njegovo dovoljenje posodobljeno v skladu s členom 21 Direktive 2010/75/EU, države članice zagotovijo, da je prehod na odobritev delovanja kot obrata za soproizvodnjo z visokim izkoristkom v novem ali posodobljenem dovoljenju določen kot pogoj, če je obrat postavljen na kraju, kjer lahko točke rabe toplote uporabijo odpadno toploto v skladu s točko 1 Priloge VIII.

Opremljanje obratov za proizvodnjo električne energije s sistemi za zajemanje ali shranjevanje ogljikovega dioksida se za namene teh določb ne šteje kot prenovitev.

7. Države članice lahko določijo pogoje za izvzetje iz določb odstavka 6, če:

a) pogoji v zvezi z mejnimi vrednostmi, ki se nanašajo na razpoložljivost toplotne obremenitve iz točke 1 Priloge VIII, niso izpolnjeni ali

b) analiza stroškov in koristi kaže, da so stroški večji od koristi v primerjavi s stroški celotnega življenjskega kroga, vključno z naložbami v infrastrukturo, za zagotavljanje enake količine električne energije in toplote z ločenim ogrevanjem ali hlajenjem.

Države članice o takšnih pogojih za izvzetje obvestijo Komisijo do 1. januarja 2014. Komisija lahko te pogoje zavrne ali predlaga spremembe v šestih mesecih po prejetem obvestilu. V tem primeru zadevna država članica ne uporabi pogojev za izvzetje, dokler Komisija izrecno ne sprejme novega ali spremenjenega predloga ukrepa.

8. Države članice sprejmejo merila za dovoljenja ali enakovredna merila za zagotovitev, da industrijski obrati s skupno vhodno toplotno močjo nad 20 MW, ki proizvajajo odpadno toploto in so zgrajeni ali obsežno prenovljeni po [začetek veljavnosti te direktive], zajemajo in izkoriščajo lastno odpadno toploto.

Države članice vzpostavijo mehanizme za zagotovitev vključitve teh obratov v omrežja za daljinsko ogrevanje in hlajenje. Poleg tega lahko zahtevajo, da ti obrati krijejo stroške vključitve in strošek razvoja omrežij za daljinsko ogrevanje in hlajenje, ki so potrebna za distribucijo njihove odpadne toplote do porabnikov.

Države članice lahko določijo pogoje za izvzetje iz določb v prvem pododstavku, če:

a) pogoji v zvezi z mejnimi vrednostmi, ki se nanašajo na razpoložljivost toplotne obremenitve iz točke 2 Priloge VIII, niso izpolnjeni ali

b) analiza stroškov in koristi kaže, da so stroški večji od koristi v primerjavi s stroški celotnega življenjskega kroga, vključno z naložbami v infrastrukturo, za zagotavljanje enake količine toplote z ločenim ogrevanjem ali hlajenjem.

Države članice o takšnih pogojih za izvzetje obvestijo Komisijo do 1. januarja 2014. Komisija lahko te pogoje zavrne ali predlaga spremembe v šestih mesecih po prejetem obvestilu. V tem primeru zadevna država članica ne uporabi pogojev za izvzetje, dokler Komisija izrecno ne sprejme novega ali spremenjenega predloga ukrepa.

9. Komisija z delegiranim aktom v skladu s členom 18 do 1. januarja 2013 določi metodologijo za analizo stroškovne učinkovitosti iz odstavkov 4(c), 7(b) in 8(b).

10. Države članice na podlagi harmoniziranih referenčnih vrednosti izkoristkov iz točke (f) Priloge II zagotovijo, da je mogoče jamčiti za izvor električne energije, proizvedene v soproizvodnji z visokim izkoristkom v skladu z objektivnimi, preglednimi in nediskriminatornimi merili, ki jih določi posamezna država članica. Države članice zagotovijo, da je potrdilo o izvoru v skladu z zahtevami in da so vanj vključene vsaj informacije iz Priloge IX.

Države članice vzajemno priznajo svoja potrdila o izvoru izključno kot dokaz o informacijah iz tega odstavka. Vsaka zavrnitev priznanja potrdila o izvoru kot dokaza, zlasti iz razlogov v zvezi s preprečevanjem goljufije, mora temeljiti na objektivnih, preglednih in nediskriminatornih merilih. Države članice uradno obvestijo Komisijo o tovrstni zavrnitvi in jo utemeljijo. V primeru zavrnitve priznanja potrdila o izvoru lahko Komisija sprejme odločitev, da bo stranko, ki je potrdilo zavrnila, prisilila k priznanju potrdila, zlasti na podlagi objektivnih, preglednih in nediskriminatornih meril, na katerih tako priznanje temelji.

Komisija je z delegiranimi akti v skladu s členom 18 pooblaščena za pregled harmoniziranih referenčnih vrednosti izkoristkov iz Sklepa Komisije [številka

Sklepa] na podlagi Direktive 2004/8/ES, ki ga prvič izvede do 1. januarja 2015, nato pa na vsakih deset let.

11. Države članice zagotovijo, da vsaka razpoložljiva podpora soproizvodnji temelji na proizvedeni električni energiji, ki izvira iz soproizvodnje z visokim izkoristkom in odpadne toplote, učinkovito izkoriščene za doseganje prihrankov primarne energije. Države članice ne razlikujejo med električno energijo, porabljeno na kraju samem, in električno energijo, ki se pošlje v omrežje. Za javno podporo soproizvodnji ter proizvodnji in omrežjem daljinskega ogrevanja po potrebi veljajo pravila o državni pomoči.

Člen 11
Pretvorba energije

Države članice pripravijo popis podatkov v skladu s Prilogo X za vse obrate, v katerih poteka izgorevanje goriva s skupno nazivno toplotno močjo 50 MW ali več, in obrate, ki nafto in plin rafinirajo na svojem ozemlju. Popis se osveži vsaka tri leta. Letni podatki za posamezne obrate, zajeti v teh popisih, se dajo na voljo Komisiji, če to zahteva. Države članice v poročila iz člena 19(2) vključijo nezaupno različico povzetka, ki vsebuje zbrane informacije popisov.

Člen 12
Prenos in distribucija električne energije

1. Države članice zagotovijo, da nacionalni regulativni organi za energetiko pri svojih odločitvah glede delovanja plinske in električne infrastrukture ustrezno upoštevajo energetsko učinkovitost. Države članice zlasti zagotovijo, da se z omrežnimi tarifami in predpisi zagotovijo spodbude za upravljavce omrežij, da uporabnikom omrežij ponudijo sistemske storitve, pri čemer se jim omogoči izvajanje ukrepov za izboljšanje energetske učinkovitosti v okviru stalne uporabe pametnih omrežij.

   Države članice zagotovijo, da omrežna ureditev in omrežne tarife, ki jih določijo ali odobrijo regulativni organi za energetiko, izpolnjujejo merila iz Priloge XI, pri čemer se upoštevajo smernice in kodeksi, oblikovani v skladu z uredbama 714/2009 in 715/2009.

2. Države članice do 30. junija 2013 sprejmejo načrte, v katerih:

   a) ocenijo možnosti za povečanje energetske učinkovitosti njihove plinske in električne infrastrukture ter infrastrukture za daljinsko ogrevanje in hlajenje, zlasti kar zadeva prenos, distribucijo, uravnavanje obremenitev in interoperabilnost, ter povezanost z obrati za proizvodnjo električne energije;

   b) opredelijo dejanske ukrepe in naložbe za uvedbo stroškovno učinkovitih izboljšav energetske učinkovitosti v omrežni infrastrukturi s podrobnim časovnim razporedom njihove uvedbe.

3. Države članice lahko dovolijo, da so v sistemih in tarifnih strukturah dovoljene sestavine s socialnim ciljem za prenos in distribucijo energije iz omrežij, če so vsi moteči vplivi na sistem prenosa in distribucije čim manjši ter niso nesorazmerni s socialnim ciljem.

4. Države članice zagotovijo, da se v tarifah za prenos in distribucijo energije odstranijo spodbude, s katerimi se brez potrebe povečuje količina distribuirane ali prenesene energije. V zvezi s tem lahko države članice v skladu s členom 3(2) Direktive 2009/72/ES in členom 3(2) Direktive 2009/73/ES podjetjem, ki delujejo v sektorjih električne energije in zemeljskega plina, naložijo obveznosti javnih storitev v zvezi z energetsko učinkovitostjo.

5. Države članice zagotovijo, da v skladu z zahtevami v zvezi z ohranjanjem zanesljivosti in varnosti omrežja na podlagi preglednih in nediskriminatornih meril, ki jih določijo pristojni nacionalni organi, operaterji prenosnega in distribucijskega sistema na svojem ozemlju:

   a) zagotavljajo prenos in distribucijo električne energije iz soproizvodnje z visokim izkoristkom;

   b) zagotavljajo prednosten ali zagotovljen dostop do omrežja električne energije iz soproizvodnje z visokim izkoristkom;

   c) pri razporejanju obratov za proizvodnjo električne energije zagotovijo prednostno pošiljanje električne energije iz soproizvodnje z visokim izkoristkom.

   Poleg obveznosti iz prvega pododstavka operaterji prenosnih in distribucijskih sistemov upoštevajo zahteve iz Priloge XII.

   Države članice lahko omogočijo povezavo do omrežja zlasti za električno energijo, proizvedeno v mali in mikro soproizvodnji z visokim izkoristkom.

6. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da lahko upravljavci soproizvodnje z visokim izkoristkom ponudijo storitve za izravnavo in druge operativne storitve na ravni operaterjev prenosnih ali distribucijskih sistemov, kjer je to v skladu z načinom delovanja obrata za soproizvodnjo z visokim izkoristkom. Operaterji prenosnega in distribucijskega sistema zagotovijo, da so takšne storitve del postopka ponujanja storitev, ki je pregleden in ga je mogoče nadzirati.

   Države članice lahko po potrebi zahtevajo, da upravljavci prenosnih in distribucijskih omrežij z zmanjševanjem stroškov za vzpostavitev povezave in uporabo sistema spodbujajo postavitev obratov za soproizvodnjo z visokim izkoristkom v bližini območij povpraševanja.

7. Države članice lahko proizvajalcem električne energije iz soproizvodnje z visokim izkoristkom, ki se želijo vključiti v omrežje, dovolijo, da objavijo razpis za dela, povezana z vključevanjem v omrežje.

POGLAVJE IV
Horizontalne določbe

Člen 13
Razpoložljivost sistemov potrjevanja

1. Za doseganje visoke ravni tehnične usposobljenosti, nepristranskosti in zanesljivosti, države članice zagotovijo, da so do 1. januarja 2014 na voljo sistemi potrjevanja ali enakovredni sistemi kvalifikacij za ponudnike energetskih storitev, energetske preglede in ukrepe za izboljšanje energetske učinkovitosti, vključno z monterji elementov stavbe, kot je določeno v členu 2(9) Direktive 2010/31/EU.

2. Države članice javno objavijo sisteme potrjevanja ali enakovredne sisteme kvalifikacij iz odstavka 1 ter sodelujejo med seboj in s Komisijo, kar zadeva primerjave med sistemi in njihovo priznavanje.

Člen 14
Energetske storitve

Države članice spodbujajo trg energetskih storitev in dostop malih in srednje velikih podjetij do tega trga z:

a) javno objavo, preverjanjem in rednim posodabljanjem seznama razpoložljivih ponudnikov energetskih storitev in energetskih storitev, ki jih ponujajo;

b) zagotavljanjem vzorčnih pogodb za pogodbeno zagotavljanje prihranka energije v javnem sektorju; te vključujejo vsaj podatke iz Priloge XIII;

c) razširjanjem informacij o razpoložljivih pogodbah in klavzulah o energetskih storitvah, ki morajo biti vključene v takšne pogodbe, da se zagotovijo prihranki energije in pravice končnih odjemalcev;

d) spodbujanjem razvoja prostovoljnih oznak kakovosti;

e) razširjanjem informacij o finančnih instrumentih, spodbudah, nepovratnih sredstvih in posojilih v podporo projektom energetskih storitev.

Člen 15
Drugi ukrepi za spodbujanje energetske učinkovitosti

1. Države članice ocenijo in sprejmejo ustrezne ukrepe za odpravo regulativnih in neregulativnih ovir za energetsko učinkovitost, zlasti kar zadeva:

   a) razdelitev spodbud med lastnika in najemnika stavbe ali med lastnike za zagotovitev, da se navedene strani ne odvrnejo od naložb v izboljšanje učinkovitosti, ki bi jih sicer izvedli zaradi dejstva, da kot posamezniki ne bodo pridobili popolnih koristi, ali zaradi neobstoja pravil o delitvi stroškov in koristi med njimi;

   b) pravne in regulativne določbe ter upravne prakse v zvezi z javnim kupovanjem, letno pripravo proračuna in obračunavanja za zagotovitev, da se posameznih javnih organov ne odvrne od naložb v izboljšanje učinkovitosti.

Ti ukrepi za odpravo ovir lahko vključujejo zagotavljanje spodbud, razveljavitev ali spremembo pravnih ali regulativnih določb ali sprejetje smernic in razlagalnih sporočil. Te ukrepe je mogoče združiti z zagotavljanjem izobraževanja, usposabljanja in specifičnih informacij ter tehnične pomoči v zvezi z energetsko učinkovitostjo.

2. V prvem dodatnem poročilu iz člena 19(2) se Komisijo obvesti o oceni ovir in ukrepov iz odstavka 1.

Člen 16
Pretvorbeni faktorji

Za primerjavo prihrankov energije in pretvorbo v primerljivo enoto se uporabljajo pretvorbeni faktorji iz Priloge IV, razen če je upravičena uporaba drugih pretvorbenih faktorjev.

POGLAVJE V
Končne določbe

Člen 17
Delegirani akti in prilagoditev prilog

1. Komisija je pooblaščena za sprejetje delegiranega akta v skladu s členom 18, da vzpostavi sistem medsebojnega priznavanja prihrankov energije, doseženih v okviru nacionalnih sistemov obveznosti energetske učinkovitosti iz člena 6(9).

   Komisija je pooblaščena za sprejetje delegiranega akta v skladu s členom 18, da določi metodologijo za analizo stroškovne učinkovitosti iz člena 10(9).

   Komisija je pooblaščena, da sprejme delegirani akt v skladu s členom 18 za pregled harmoniziranih referenčnih vrednosti izkoristkov iz tretje alineje člena 10(10).

2. Komisija je pooblaščena za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 18, da vrednosti, metode za izračun, privzeti koeficient primarne energije in zahteve iz prilog I do XV prilagodi tehničnemu napredku ter da zadeve glede energetske učinkovitosti iz Priloge III prilagodi konkurenčnim pogojem.

.

Člen 18
Izvajanje pooblastila

1. Pooblastila za sprejetje delegiranih aktov se Komisiji podelijo pod pogoji iz tega člena.

2. Pooblastilo iz člena 17 se na Komisijo prenese za nedoločen čas od [datum začetka veljavnosti te direktive].

3. Evropski parlament ali Svet lahko kadar koli prekliče prenos pooblastil iz člena 17. S sklepom o preklicu pooblastila preneha veljati pooblastilo iz navedenega sklepa. Preklic začne veljati dan po objavi sklepa v *Uradnem listu Evropske unije* ali na

poznejši datum, ki je v njem naveden. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4 Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o tem hkrati uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akti, sprejeti v skladu s členom 17, začnejo veljati le, če temu Evropski parlament ali Svet v roku dveh mesecev od uradnega sporočila, ki sta ga prejela v zvezi s tem aktom, ne nasprotujeta ali če sta pred iztekom tega roka oba uradno obvestila Komisijo, da ne nameravata nasprotovati sprejetju aktov. Na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta se ta rok podaljša za dva meseca.

Člen 19

Pregled in spremljanje izvajanja

1. Države članice vsako leto do 30. aprila poročajo o napredku, doseženem v zvezi z nacionalnimi cilji povečanja energetske učinkovitosti v skladu s Prilogo XIV (1).

2. Države članice do 30. aprila 2014 in nato na vsake tri leta predložijo dodatna poročila skupaj s podatki o nacionalnih politikah za energetsko učinkovitost, akcijskih načrtih, programih in ukrepih, ki se izvajajo ali načrtujejo na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni za izboljšanje energetske učinkovitosti, da se dosežejo nacionalni cilji povečanja energetske učinkovitosti iz člena 3(1). Poročila se dopolnijo s posodobljenimi ocenami glede pričakovane skupne porabe primarne energije leta 2020 in tudi ocenjenimi ravnmi porabe primarne energije v sektorjih iz Priloge XIV (1).

   Komisija pripravi okvirno predlogo za dodatna poročila najpozneje do 1. januarja 2014. Predloga se sprejme v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 20(2). Dodatna poročila v vsakem primeru vključujejo podatke iz Priloge XIV.

3. Poročila iz odstavka 1 so lahko del nacionalnih programov reform iz Priporočila Sveta 2010/410/EU.

4. Komisija ovrednoti letna in dodatna poročila ter oceni, v kolikšnem obsegu so države članice napredovale pri doseganju nacionalnih ciljev povečanja energetske učinkovitosti, kot se zahteva v skladu s členom 3(1), in izvajanju te direktive. Komisija svojo oceno predloži Evropskemu parlamentu in Svetu. Komisija lahko na podlagi ocene poročil državam članicam izda priporočila.

5. Ocena prvega dodatnega poročila, ki jo izvede Komisija, vključuje oceno ravni energetske učinkovitosti obstoječih in novih obratov, v katerih poteka izgorevanje goriva s skupno nazivno toplotno močjo 50 MW ali več, in obratov, ki nafto in plin rafinirajo na podlagi ustreznih in najboljših razpoložljivih tehnologij, kot je določeno v skladu z Direktivo 2010/75/EU in Direktivo 2008/1/ES. Če se pri oceni ugotovijo velika odstopanja med dejanskimi ravnmi energetske učinkovitosti takih obratov in ravnmi energetske učinkovitosti, povezanimi z uporabo ustreznih in najboljših razpoložljivih tehnologij, Komisija po potrebi predlaga zahteve za izboljšanje ravni energetske učinkovitosti, ki jih dosežejo taki obrati, ali da postane uporaba takšnih tehnologij pogoj za izdajo dovoljenj novim obratom in redno pregledovanje dovoljenj obstoječih obratov.

Komisija spremlja tudi učinek izvajanja te direktive na Direktivo 2003/87/ES, Direktivo 2009/28/ES in Direktivo 2010/31/ES.

6. Države članice v skladu z metodologijo iz Priloge I Komisiji vsako leto do 30. novembra predložijo statistiko o nacionalni proizvodnji električne energije in toplote iz soproizvodnje z visokim in nizkim izkoristkom glede na skupno toplotno in električno zmogljivost. Države članice predložijo tudi letno statistiko o toplotni in električni zmogljivosti v soproizvodnji in gorivih za soproizvodnjo ter proizvodnji in zmogljivostih daljinskega ogrevanja in hlajenja glede na skupno toplotno in električno zmogljivost. Države članice predložijo statistiko o prihrankih primarne energije, doseženih z uporabo soproizvodnje, v skladu z metodologijo iz Priloge II.

7. Komisija do 30. junija 2014 predloži oceno iz člena 3(2) Evropskemu parlamentu in Svetu ter po potrebi pripravi zakonodajni predlog, v katerem so opredeljeni obvezni nacionalni cilji.

8. Komisija do 30 junija 2018 poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o izvajanju člena 6. Poročilu po potrebi sledi zakonodajni predlog za enega ali več naslednjih namenov: Poročilu po potrebi sledi zakonodajni predlog za enega ali oba naslednja namena:

   a) sprememba stopnje prihranka iz člena 6(1);

   b) določitev dodatnih splošnih zahtev, zlasti v zvezi z zadevami iz člena 6(5).

9. Komisija do 30. junija 2018 oceni napredek držav članic pri odpravi regulativnih in neregulativnih ovir iz člena 15(1); tej oceni po potrebi sledi zakonodajni predlog.

10. Komisija javno objavi poročila iz odstavkov 1 in 2.

Člen 20

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor.

2. Za vsako sklicevanje na ta odstavek se uporabljajo členi 3, 4 in 9 Uredbe 182/2011/EU ob upoštevanju določb člena 11 Uredbe.

Člen 21
Razveljavitev

Direktiva 2006/32/ES se razveljavi z [rok za prenos te direktive], razen člena 4(1) do (4) in prilog I, III in IV, brez poseganja v obveznosti držav članic v zvezi z roki za prenos Direktive v nacionalno zakonodajo. Člen 4(1) do (4) ter priloge I, III in IV k Direktivi 2006/32/ES se razveljavijo s 1. januarjem 2017.

Direktiva 2004/8/ES se razveljavi z [rok za prenos te direktive] brez poseganja v obveznosti držav članic v zvezi z roki za prenos Direktive v nacionalno zakonodajo.

Člen 9(1) in (2) Direktive 2010/30/EU se razveljavi z [rok za prenos te direktive].

Sklicevanja na Direktivo 2006/32/ES in Direktivo 2004/8/ES se razumejo kot sklicevanja na to direktivo in se berejo v skladu s primerjalno tabelo iz Priloge XV.

Člen 22
Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone, predpise in upravne določbe, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do [12 mesecev po začetku veljavnosti te direktive]. Komisiji takoj pošljejo besedilo navedenih predpisov ter korelacijsko tabelo med navedenimi predpisi in to direktivo.

   Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila temeljnih določb predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 23
Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 24
Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju

Za Evropski parlament	*Za Svet*
Predsednik	*Predsednik*

PRILOGA I
Splošna načela za izračun električne energije iz soproizvodnje

DEL I Splošna načela

Vrednosti, ki se uporabljajo za izračun električne energije iz soproizvodnje, se določijo na podlagi pričakovanega ali dejanskega obratovanja naprave pri normalnih pogojih uporabe. Pri napravah za mikro soproizvodnjo lahko izračun temelji na potrjenih vrednostih.

(a) Proizvodnja električne energije iz soproizvodnje je enaka skupni letni proizvodnji električne energije naprave, merjeni pri izhodnih sponkah glavnih generatorjev,

(i) pri napravah za soproizvodnjo tipa (b), (d), (e), (f), (g) in (h) iz dela II s celotnim letnim izkoristkom, ki ga določijo države članice, na ravni najmanj 75 % in

(ii) pri napravah za soproizvodnjo tipa (a) in (c) iz dela II s celotnim letnim izkoristkom, ki ga določijo države članice, na ravni najmanj 80 %.

(b) Pri napravah za soproizvodnjo s celotnim letnim izkoristkom pod vrednostjo iz odstavka (a) (i) (naprave za soproizvodnjo tipa (b), (d), (e), (f), (g) in (h) iz dela II) ali s celotnim letnim izkoristkom pod vrednostjo iz odstavka (a) (ii) (naprave za soproizvodnjo tipa (a) in (c) iz dela II) se električna energija iz soproizvodnje izračuna v skladu z naslednjo formulo:

$E_{CHP}=H_{CHP}*C$

pri čemer:

E_{CHP} pomeni količino električne energije iz soproizvodnje

C pomeni razmerje med električno energijo in toploto

H_{CHP} pomeni količino koristne toplote iz soproizvodnje (izračunane v ta namen kot skupna proizvodnja toplote minus katera koli toplota, proizvedena v ločenih kotlih ali z odvzemom sveže pare iz parnega generatorja, nameščenega pred turbino).

Izračun električne energije iz soproizvodnje mora temeljiti na dejanskem razmerju med električno energijo in toploto. Če dejansko razmerje med električno energijo in toploto naprave za soproizvodnjo ni znano, se lahko za naprave tipa (a), (b), (c), (d), in (e) iz dela II uporabijo naslednje privzete vrednosti, zlasti za statistične namene, če je izračunana električna energija iz soproizvodnje manjša ali enaka skupni proizvodnji električne energije iz naprave:

Tip naprave	Privzeto razmerje med električno energijo in toploto, C
Plinska turbina s kombiniranim ciklom z rekuperacijo toplote	0,95
Protitlačna parna turbina	0,45
Odjemno kondenzacijska parna turbina	0,45
Plinska turbina z rekuperacijo toplote	0,55
Motor z notranjim zgorevanjem	0,75

Če države članice za razmerja med električno energijo in toploto za naprave tipa (f), (g) (h), (i), (j) in (k) iz dela II uvedejo privzete vrednosti, se te vrednosti objavijo in sporočijo Komisiji.

(d) Če se delež vsebnosti energije vložka goriva v postopku soproizvodnje ponovno pridobi v kemikalijah in se reciklira, se lahko ta delež odšteje od vložka goriva pred izračunom celotnega izkoristka iz odstavkov (a) in (b).

(e) Države članice lahko določijo razmerje med električno energijo in toploto kot razmerje med električno energijo in koristno toploto pri obratovanju soproizvodnje z nižjo zmogljivostjo in z uporabo obratovalnih podatkov določene naprave.

(f) Države članice lahko za izračun po odstavkih (a) in (b) uporabijo druga poročevalna obdobja kot eno leto.

DEL II Tehnologije za soproizvodnjo, ki jih zajema ta direktiva

(a) Plinska turbina s kombiniranim ciklom z rekuperacijo toplote

(b) Protitlačna parna turbina

(c) Odjemno kondenzacijska parna turbina

(d) Plinska turbina z rekuperacijo toplote

(e) Motor z notranjim zgorevanjem

(f) Mikroturbine

(g) Stirlingovi motorji

(h) Gorivne celice

(i) Parni motorji

(j) Motorji z organskim Rankinovim ciklom

(k) Katera koli druga vrsta tehnologije ali njihova kombinacija, ki spada pod opredelitev pojma iz člena 2(19).

DEL III Podrobna načela

Države članice pri izvajanju in uporabi splošnih načel za izračun električne energije iz soproizvodnje uporabijo smernice, določene v skladu z Odločbo 2008/952/ES[38].

[38] UL L 338, 17.12.2008, str. 55.

PRILOGA II
Metodologija za določanje izkoristka postopka soproizvodnje

Vrednosti, ki se uporabljajo za izračun izkoristka soproizvodnje in prihrankov primarne energije, se določijo na podlagi pričakovanega ali dejanskega obratovanja naprave pri normalnih pogojih uporabe.

(a) Soproizvodnja z visokim izkoristkom

Za namene te direktive soproizvodnja z visokim izkoristkom izpolnjuje naslednji merili:

– energija, proizvedena v napravah za soproizvodnjo, zagotovi najmanj 10-odstotni prihranek primarne energije, izračunane v skladu s točko (b), v primerjavi z referenčnimi vrednostmi za ločeno proizvodnjo toplote in električne energije,

– energija iz malih in mikro naprav za soproizvodnjo, ki zagotavlja prihranke primarne energije, izpolnjuje pogoje za soproizvodnjo z visokim izkoristkom.

(b) Izračun prihrankov primarne energije

Prihranki primarne energije, ki se zagotovijo s soproizvodnjo, opredeljeno v skladu s Prilogo I, se izračunajo na podlagi naslednje formule:

$$PES = \left(1 - \frac{1}{\dfrac{CHP\ H\eta}{Ref\ H\eta} + \dfrac{CHP\ E\eta}{Ref\ E\eta}} \right) \times 100\ \%$$

pri čemer:

PES pomeni prihranke primarne energije.

CHP Hη pomeni toplotni izkoristek soproizvodnje, opredeljen kot letno proizvedena koristna toplota deljena z vložkom goriva, ki se porabi za proizvodnjo vsote koristne toplote in električne energije iz soproizvodnje.

Ref Hη pomeni referenčno vrednost izkoristka za ločeno proizvodnjo toplote.

CHP Eη pomeni električni izkoristek soproizvodnje, opredeljen kot letna električna energija iz soproizvodnje, deljena z vložkom goriva, ki se uporabi za proizvodnjo vsote koristne toplote in električne energije iz soproizvodnje. Če naprava za soproizvodnjo proizvaja mehansko energijo, se lahko letna električna energija iz soproizvodnje poveča za dodatni element, ki predstavlja količino električne energije, enakovredno količini mehanske energije. Ta dodatni element ne zagotavlja pravice do izdaje potrdila o izvoru v skladu s členom 10(10).

Ref Eη pomeni referenčno vrednost izkoristka za ločeno proizvodnjo električne energije.

(c) Izračuni energijskih prihrankov z uporabo alternativnega izračuna

Države članice lahko prihranke primarne energije iz proizvodnje toplote in električne energije ter mehanske energije izračunajo, ne da bi za izključitev deleža toplote in električne energije, ki ne izvirata iz soproizvodnje, uporabile Prilogo I. Takšna proizvodnja se lahko šteje kot soproizvodnja z visokim izkoristkom, če izpolnjuje merila za izkoristke iz točke (a) te priloge in če je pri napravah za soproizvodnjo z električno močjo večjo od 25 MW celotni izkoristek nad 70 %. Vendar se zaradi izdajanja potrdil o izvoru in za statistične namene specifikacija količine električne energije iz soproizvodnje v smislu take proizvodnje določi v skladu s Prilogo I.

Če se prihranki primarne energije za določen postopek izračunajo z uporabo drugega načina, se prihranki primarne energije izračunajo po formuli iz točke (b) te priloge, pri čemer se: „CHP Hη“ nadomesti s „Hη“ in „CHP Eη“ z „Eη“, pri čemer:

Hη pomeni toplotni izkoristek postopka, opredeljen kot letno proizvedena toplota, deljena z vložkom goriva, ki se uporabi za proizvodnjo vsote proizvedene toplote in električne energije.

Eη pomeni električni izkoristek postopka, opredeljen kot letno proizvedena električna energija, deljena z vložkom goriva, ki se uporabi za proizvodnjo vsote proizvedene toplote in električne energije. Če naprava za soproizvodnjo proizvaja mehansko energijo, se lahko letna električna energija iz soproizvodnje poveča za dodatni element, ki predstavlja količino električne energije, enakovredno količini mehanske energije. Ta dodatni element ne zagotavlja pravice do izdaje potrdila o izvoru v skladu s členom 10(10).

(d) Države članice lahko za namen izračuna v skladu s točkama (b) in (c) te priloge uporabijo druga poročevalna obdobja kot eno leto.

(e) Pri mikro napravah za soproizvodnjo lahko izračun prihrankov primarne energije temelji na potrjenih vrednostih.

(f) *Referenčne vrednosti izkoristka za ločeno proizvodnjo toplote in električne energije*

Harmonizirane referenčne vrednosti izkoristkov so sestavljene iz matrike vrednosti, diferencirane po pomembnih dejavnikih, vključno z letom izdelave in vrstami goriva, in morajo temeljiti na izčrpno dokumentirani analizi, med drugim ob upoštevanju podatkov o obratovanju v realnih razmerah, mešanice goriv in podnebnih razmer ter tudi uporabljenih tehnologij za soproizvodnjo.

Izkoristek obratovanja ločene proizvodnje toplote in električne energije, ki jo bo soproizvodnja nadomestila, se določi glede na referenčne vrednosti izkoristka za ločeno proizvodnjo toplote in električne energije v skladu s formulo iz odstavka (b).

Referenčne vrednosti izkoristka se izračunajo v skladu z naslednjimi načeli:

1. pri napravah za soproizvodnjo iz člena 2(24) temelji primerjava z ločeno proizvodnjo električne energije na načelu primerjanja istih kategorij goriva;

2. vsaka naprava za soproizvodnjo se primerja z najboljšo razpoložljivo in ekonomsko upravičeno tehnologijo za ločeno proizvodnjo toplote in električne energije na trgu v letu izdelave naprave za soproizvodnjo;

3. referenčne vrednosti izkoristka za naprave za soproizvodnjo, ki so starejše od 10 let, se določijo na podlagi referenčnih vrednosti za naprave, ki so stare 10 let;

4. referenčne vrednosti izkoristka za ločeno proizvodnjo električne energije in proizvodnjo toplote odražajo podnebne razlike med državami članicami.

PRILOGA III
Zahteve glede energetske učinkovitosti za izdelke, storitve in stavbe, ki jih kupujejo javni organi

Javni organi ob nakupu izdelkov, storitev ali stavb:

a) kupijo le izdelke, ki izpolnjujejo merilo najvišjega razreda energetske učinkovitosti, če je izdelek zajet v delegiranem aktu, sprejetem v skladu z Direktivo 2010/30/EU ali Direktivo Komisije o izvajanju Direktive 92/75/EGS, ob upoštevanju stroškovne učinkovitosti, ekonomske izvedljivosti, tehnične primernosti in zadostne konkurence;

b) kadar je izdelek, ki ga točka a) ne zajema, vključen v izvedbeni ukrep v okviru Direktive 2009/125/ES, sprejet po začetku veljavnosti te direktive, kupijo le izdelke, ki izpolnjujejo merila energetske učinkovitosti iz navedenega izvedbenega ukrepa;

c) kupijo pisarniško opremo, ki je zajeta v Sklep Sveta [2006/1005/ES[39]] in izpolnjuje zahteve za energetsko učinkovitost, ki niso manj stroge od specifikacij, navedenih v Prilogi C Sporazuma, priloženega k navedenemu sklepu;

d) kupijo le pnevmatike, ki izpolnjujejo merilo najvišjega razreda glede na izkoristek goriva, kot je opredeljeno v Uredbi (ES) št. 1222/2009[40]. Ta zahteva javnim organom ne preprečuje, da bi kupili pnevmatike najvišjega razreda glede na oprijem na mokri podlagi ali zunanji kotalni hrup, kadar je to utemeljeno zaradi varnosti ali javnega zdravja;

e) v svojih razpisih za naročila storitev zahtevajo, da ponudniki storitev pri zagotavljanju zadevnih storitev za namene izvajanja zadevnih storitev uporabljajo le izdelke, ki izpolnjujejo zahteve iz točk (a) do (c);

f) kupijo ali najamejo le stavbe, ki izpolnjujejo vsaj minimalne zahteve glede energetske učinkovitosti iz člena 4(1). Skladnost s temi zahtevami se preveri z energetsko izkaznicami iz člena 11 Direktive 2010/31/EU.

---

39 UL L 381, 28.12.2006, str. 24.
40 UL L 342, 22.12.2009, str. 46.

PRILOGA IV
Vsebnost energije izbranih goriv za končno rabo – pretvorbena tabela[41]

Energetski proizvod	kJ (NKV)	kgoe (NKV)	kgoe (NKV)
1 kg koksa	28 500	0,676	7,917
1 kg črnega premoga	17 200 — 30 700	0,411 — 0,733	4,778 — 8,528
1 kg briketov iz rjavega premoga	20 000	0,478	5,556
1 kg črnega lignita	10 500 — 21 000	0,251 — 0,502	2,917 — 5,833
1 kg rjavega premoga	5 600 — 10 500	0,134 — 0,251	1,556 — 2,917
1 kg oljnega skrilavca	8 000 — 9 000	0,191 — 0,215	2,222 — 2,500
1 kg šote	7 800 — 13 800	0,186 — 0,330	2,167 — 3,833
1 kg šotnih briketov	16 000 — 16 800	0,382 — 0,401	4,444 — 4,667
1 kg mazuta (težko olje)	40 000	0,955	11,111
1 kg lahkega kurilnega olja	42 300	1,010	11,750
1 kg motornega bencina	44 000	1,051	12,222
1 kg parafina	40 000	0,955	11,111
1 kg utekočinjenega naftnega plina	46 000	1,099	12,778
1 kg zemeljskega plina [1]	47 200	1,126	13,10
1 kg utekočinjenega zemeljskega plina	45 190	1,079	12,553
1 kg lesa (25 % vlage) [2]	13 800	0,330	3,833
1 kg peletov/lesnih stiskancev	16 800	0,401	4,667
1 kg odpadkov	7 400 — 10 700	0,177 — 0,256	2,056 — 2,972
1 MJ pridobljene toplote	1 000	0,024	0,278
1 kWh električne energije	3 600	0,086	1 [3]

Vir: Eurostat.

[1] 93 % metana.

[2] Države članice lahko uporabijo druge vrednosti, kar je odvisno od tega, katere vrste lesa se najpogosteje uporabljajo v zadevni državi članici.

[3] Velja, kadar so prihranki energije izračunani v smislu primarne energije s pristopom od spodaj navzgor na podlagi končne porabe energije. Države članice lahko za prihranke električne energije v kWh uporabijo pretvorbeni količnik v vrednosti 2,5. Države članice lahko uporabijo drugačen pretvorbeni količnik, če lahko njegovo uporabo upravičijo.

[41] Države članice lahko uporabijo drugačen pretvorbeni količnik, če lahko njegovo uporabo upravičijo.

PRILOGA V
Sistemi obveznosti energetske učinkovitosti

1. Ukrepi za doseganje kratkoročnih prihrankov

Z naslednjimi ukrepi naj bi se dosegli kratkoročni prihranki:

a) razširjanje ali namestitev energetsko učinkovitih kompaktnih fluorescentnih žarnic;

b) razširjanje ali namestitev energetsko učinkovitih ročk za prhanje;

c) energetski pregledi;

d) kampanje obveščanja javnosti.

2. Izračun prihrankov energije

Pri izračunu prihrankov energije v nacionalnih sistemih obveznosti energetske učinkovitosti se upošteva doba trajanja ukrepov. Če nacionalne vrednosti dob trajanja niso določene, se upoštevajo privzete vrednosti iz točke 4.

Zavezane strani lahko uporabijo eno ali več naslednjih metod za izračun prihrankov energije v smislu člena 6(2):

a) tehnične ocene;

b) merjenje;

c) standardne vrednosti in dobe trajanja, ki so jih sprejele države članice na jasni in trdni podlagi. Take vrednosti se sporočijo Komisiji. Komisija lahko zahteva, da se take vrednosti spremenijo, če bi lahko povzročile izkrivljanje konkurence ali če so manj ambiciozne od privzetih vrednosti in dob trajanja iz točk 3 in 4;

d) privzete vrednosti in dobe trajanja iz točk 3 in 4, če nacionalne standardne vrednosti in dobe trajanja niso določene.

3. Evropske privzete vrednosti glede na vrsto opreme

3.1. Gospodinjski aparati

a. ZAMRZOVALNIKI IN HLADILNO-ZAMRZOVALNI APARATI LOČENO

	Hladilno-zamrzovalni aparati	Zamrzovalniki
*Predvideni prihranki za razred A+ (kWh/leto)	64	62
**Predvideni prihranki za razred A+ (kWh/leto)	76	73

Predvideni prihranki za razred A++ (kWh/leto)	129	123
Predvideni prihranki za razred A+++ (kWh/leto)	193	185

b. ZAMRZOVALNIKI IN HLADILNO-ZAMRZOVALNI APARATI SKUPAJ

	Hladilno-zamrzovalni aparati in zamrzovalniki
*Predvideni prihranki za razred A+ (kWh/leto)	64
**Predvideni prihranki za razred A+ (kWh/leto)	75
Predvideni prihranki za razred A++ (kWh/leto)	128
Predvideni prihranki za razred A+++ (kWh/leto)	191

c. GOSPODNJSKI PRALNI STROJI

***Do 30. novembra 2013**

*Predvideni prihranki za razred A+ (kWh/leto)	26
Predvideni prihranki za razred A++ (kWh/leto)	46
Predvideni prihranki za razred A+++ (kWh/leto)	63

***Od 1. decembra 2013**

Predvideni prihranki za razred A++ (kWh/leto)	20
Predvideni prihranki za razred A+++ (kWh/leto)	37

***Indeks energijske učinkovitosti (EEI) za gospodinjske pralne stroje z nazivno zmogljivostjo 4 kg ali več je od 1. decembra 2013 nižji od 59 (glej Prilogo I k Uredbi Komisije (EU) št. 1015/2010).**

d. GOSPODINJSKI POMIVALNI STROJI

Do 30. novembra 2013**

*Predvideni prihranki za razred A+ (kWh/leto)	37
Predvideni prihranki za razred A++ (kWh/leto)	69
Predvideni prihranki za razred A+++ (kWh/leto)	97

****Od 1. decembra 2013**

Predvideni prihranki za razred A++ (kWh/leto)	32
Predvideni prihranki za razred A+++ (kWh/leto)	60

****Indeks energijske učinkovitosti (EEI) za gospodinjske pomivalne stroje z nazivno zmogljivost enajst pogrinjkov ali več ter za gospodinjske pomivalne stroje, ki imajo nazivno zmogljivost deset pogrinjkov in so širši od 45 cm, je od 1. decembra 2013 nižji od 63 (glej Prilogo I k Uredbi Komisije (EU) št. 1016/2010).**

3.2. Stanovanjska razsvetljava

Enoten prihranek energije pri uporabi žarnic CFL namesto žarnic GLS[42]: 16 kWh/leto.

Enoten prihranek energije pri uporabi žarnic LED namesto žarnic GLS[43]: 17 kWh/leto.

4. Privzete dobe trajanja

Ukrep za izboljšanje energetske učinkovitosti z zamenjavo sestavnega dela	Privzeta doba trajanja v letih
Kotel – kondenzacijski	20
Kotel – neposredni izpust	20
Gorilniki, naftni in plinski	10
Nadzorna oprema	15–20
Nadzorni sistem – centralni	15–25
Nadzorni sistem – prostorska regulacija	15–25
Regulacija ogrevanja: nadzorni ventili, samodejni	10

42 Žarnice za splošno razsvetljavo ali žarnice z volframovo žarilno nitko.
43 Žarnice za splošno razsvetljavo ali žarnice z volframovo žarilno nitko.

Števci	10

PRILOGA VI
Minimalne zahteve za merjenje porabe energije posameznih odjemalcev in pogostost obračunov na podlagi dejanske porabe

1. Minimalne zahteve za merjenje porabe energije posameznih odjemalcev

1.1. Individualni števci

Če je vgrajen individualen števec, države članice poskrbijo za njegovo povezavo z vmesnikom, ki zagotavlja varno komunikacijo s končnim odjemalcem, na podlagi česar lahko števec pošlje osebne meroslovne podatke končnemu odjemalcu ali tretji strani, ki jo določi končni odjemalec.

Vmesnik zagotavlja osebne informacije, ki končnim odjemalcem omogočajo, da bolje nadzirajo porabo energije in da te informacije uporabijo za nadaljnje morebitne analize. Takšne informacije vsebujejo vsaj navedbo trenutne ravni porabe (npr. v kWh, kJ, m3) in s tem povezanih stroškov in se sporočijo v obliki, ki spodbuja potrošnikovo ukrepanje na področju energetske učinkovitosti.

Nacionalni regulativni organ poskrbi, da vmesnik zagotavlja tudi javne podatke, ki končnim odjemalcem omogočajo, da upoštevajo in uporabljajo ustrezne tarife glede na čas porabe z določanjem cen v realnem času, določanjem cen v konicah in popusti za zmanjšanje porabe v konicah.

Osebni podatki, ki se izvozijo prek vmesnika, omogočajo končnemu odjemalcu, da preveri svojo preteklo raven porabe (v lokalni valuti in v kWh, kJ ali m^3):

a) v zadnjih sedmih dneh, za vsak dan posebej;

b) v zadnjem polnem tednu;

c) v zadnjem polnem mesecu;

d) v istem polnem mesecu prejšnjega leta;

e) v zadnjem polnem letu.

Pretekla obdobja ustrezajo obračunskim obdobjem, da se zagotovi skladnost z gospodinjskimi stroški.

Neposredno prek vmesnika ali spleta se zagotovi preprost dostop do dodatnih podatkov o pretekli porabi (za kateri koli dan, teden, mesec ali leto od uvedbe pametnih števcev) in drugih uporabnih informacij, ki porabnikom energije omogočajo podrobnejše samopreverjanje (npr. grafični prikaz porabe posameznega odjemalca, podatki o primerjalnih analizah, skupna poraba/prihranki/stroški od sklenitve posamezne pogodbe, delež porabe energije iz obnovljivih virov in s tem povezani prihranki CO_2 posameznika itd.).

1.2. Delilniki stroškov ogrevanja

Delilniki stroškov ogrevanja so opremljeni z jasno čitljivimi zasloni, ki končnim odjemalcem omogočajo, da preverijo trenutne in pretekle ravni porabe. Pretekla obdobja, prikazana na delilnikih stroškov ogrevanja, ustrezajo obračunskim obdobjem.

2. Minimalne zahteve v zvezi z obračuni

2.1 Pogostost obračunov na podlagi dejanske porabe

Pogostost obračunov na podlagi dejanske porabe, da lahko končni odjemalci uravnavajo svojo porabo energije:

a) enkrat mesečno za porabo električne energije;

b) vsaj na vsaka dva meseca za porabo zemeljskega plina. Če se plin uporablja za ogrevanje stanovanj, se računi izdajajo enkrat mesečno;

c) pri centralnem ogrevanju in hlajenju se računi v obdobju ogrevanja/hlajenja izdajajo enkrat mesečno;

d) vsaj na vsaka dva meseca za porabo tople vode.

Pri obračunavanju na podlagi merjenja porabe toplote z delilniki stroškov ogrevanja je treba zagotoviti razlago številk, prikazanih na zaslonih delilnikov stroškov ogrevanja, pri čemer je treba upoštevati standardne značilnosti delilnikov stroškov ogrevanja (EN 834)[44].

2.2. Minimalni podatki, ki morajo biti navedeni na računu

Države članice zagotovijo, da so v obračunih, pogodbah, transakcijah in/ali potrdilih na distribucijskih postajah končnim odjemalcem v jasni in razumljivi obliki na voljo naslednji podatki oziroma da so ti podatki priloženi navedenim dokumentom:

(a) veljavne dejanske cene in dejanska poraba energije;

(b) primerjave med sedanjo porabo energije končnega odjemalca in porabo energije v istem obdobju prejšnjega leta, po možnosti v grafični obliki;

(c) primerjave s povprečnim normaliziranim ali referenčnim končnim odjemalcem iz iste porabniške kategorije;

(d) kontaktne podatke za organizacije končnih odjemalcev, energetske agencije ali podobne organe, vključno z naslovi spletnih strani, na katerih je mogoče dobiti informacije o razpoložljivih ukrepih za izboljšanje energetske učinkovitosti, primerjalnih diagramih porabe končnih odjemalcev in nepristranskih tehničnih specifikacijah za opremo, ki rabi energijo.

2.3 Nasveti v zvezi z energetsko učinkovitostjo na računih in druge povratne informacije za končne odjemalce

---

[44] Standard EN 834 za delilnike stroškov ogrevanja za ugotavljanje porabe sobnih radiatorjev – naprave z oskrbo z električno energijo.

Distributerji energije, operaterji distribucijskih sistemov in podjetja za maloprodajo energije v pogodbah in ob spremembah teh pogodb ter v računih, ki jih prejmejo odjemalci, ali prek informacij na spletnih straneh, namenjenih posameznim odjemalcem, na jasen in razumljiv način obvestijo svoje odjemalce o kontaktnih podatkih neodvisnih centrov za svetovanje potrošnikom, energetskih agencij ali podobnih ustanov, vključno z njihovimi naslovi spletnih strani, na katerih je mogoče dobiti nasvete o razpoložljivih ukrepih za izboljšanje energetske učinkovitosti, primerjalnih diagramih o porabi energije in tehničnih specifikacijah za opremo, ki rabi energijo, pri čemer se lahko ti podatki uporabijo za zmanjšanje porabe energije teh naprav.

PRILOGA VII
Načrtovanje učinkovitosti ogrevanja in hlajenja

1. Nacionalni načrti ogrevanja in hlajenja iz člena 10(1) vključujejo:

(a) opis potreb po ogrevanju in hlajenju;

(b) napoved spreminjanja tega povpraševanja v naslednjih 10 letih, zlasti ob upoštevanju razvoja povpraševanja v zvezi s stavbami in različnih sektorjev industrije;

(c) zemljevid nacionalnega ozemlja, na katerem je opredeljeno naslednje:

(i) točke potreb po ogrevanju in hlajenju, vključno z:

– občinami in gosto naseljenimi območji z indeksom pozidanosti vsaj 0,3 in

– industrijskimi območji s skupno letno porabo energije za ogrevanje in hlajenje nad 20 GWh;

(ii) sedanja in načrtovana infrastruktura za daljinsko ogrevanje in hlajenje;

(iii) morebitne točke za oskrbo z ogrevanjem in hlajenjem, vključno z:

– obrati za proizvodnjo električne energije s skupno letno proizvodnjo električne energije nad 20 GWh in

– sežigalnicami;

– obstoječimi in načrtovanimi obrati za soproizvodnjo, razvrščenimi v skladu s Prilogo VII, in napravami za daljinsko ogrevanje;

(d) opredelitev potreb po ogrevanju in hlajenju, ki jih je mogoče zadovoljiti s soproizvodnjo z visokim izkoristkom, vključno s stanovanjskimi napravami za mikro soproizvodnjo ter z daljinskim ogrevanjem in hlajenjem;

(e) opredelitev možnosti za dodatno soproizvodnjo z visokim izkoristkom, vključno s prenovo obstoječih in gradnjo novih obratov za proizvodnjo energije in industrijskih obratov ali drugih naprav, ki proizvajajo odpadno toploto;

(f) ukrepi, ki jih je treba sprejeti do leta 2020 in do leta 2030 za opredelitev možnosti iz točke (e), da bi se zadovoljile potrebe iz točke (d), vključno z:

(i) ukrepi za povečanje deleža soproizvodnje pri ogrevanju in hlajenju ter proizvodnji električne energije in

(ii) ukrepi za razvoj učinkovite infrastrukture za daljinsko ogrevanje in hlajenje, ki se bo prilagajala razvoju soproizvodnje z visokim izkoristkom ter uporabi ogrevanja in hlajenja iz odpadne toplote in obnovljivih virov energije;

(g) delež soproizvodnje z visokim izkoristkom ter ugotovljene možnosti in dosežen napredek v skladu z Direktivo 2004/8/ES;

(h) ocena prihranka primarne energije;

(i) ocena javnih ukrepov podpore ogrevanju in hlajenju, če so sprejeti, skupaj z letnim proračunom in opredelitvijo morebitnega elementa pomoči. To ne vpliva na ločeno priglasitev javnih programov podpore za oceno državne pomoči.

2. Načrt je lahko po potrebi sestavljen iz več regionalnih ali lokalnih načrtov.

3. Pri oblikovanju mestnih prostorskih načrtov se zagotovi:

a) da so novi obrati za proizvodnjo toplotne električne energije in industrijski obrati, ki proizvajajo odpadno toploto, postavljeni na krajih, kjer se lahko pridobi največ razpoložljive odpadne toplote, da se zadosti sedanjim ali načrtovanim potrebam po ogrevanju in hlajenju;

b) da so nova stanovanjska območja ali novi industrijski obrati, ki pri svojem proizvodnem procesu porabljajo toploto, postavljeni na krajih, kjer se bo čim večjemu delu potreb po toploti zadostilo z razpoložljivo odpadno toploto, kot je opredeljeno v nacionalnih načrtih ogrevanja in hlajenja. Da bi se zagotovilo optimalno ravnovesje med povpraševanjem in ponudbo v zvezi z ogrevanjem in hlajenjem, se pri prostorskih načrtih daje prednost postavitvi več industrijskih obratov na istem območju;

c) da so obrati za proizvodnjo toplotne električne energije, industrijski obrati, ki proizvajajo odpadno toploto, sežigalnice odpadkov in drugi obrati za pridobivanje energije iz odpadkov povezani z lokalnim omrežjem za daljinsko ogrevanje ali hlajenje;

d) da so stanovanjska območja in industrijski obrati, ki pri svojem proizvodnem procesu porabljajo toploto, povezani z lokalnim omrežjem za daljinsko ogrevanje ali hlajenje.

PRILOGA VIII
Smernice za postavitev obratov za proizvodnjo toplotne električne energije in industrijskih obratov

1. Postavitev obratov za proizvodnjo toplotne električne energije iz člena 10(3) in (6):

V primeru točke rabe toplote z zmogljivostjo iz stolpca C ali možnosti za točke rabe toplote mora biti elektrarna postavljena vsaj na ustrezni razdalji iz stolpca A. Morebitne točke rabe toplote so opredeljene kot točke, za katere se lahko dokaže, da bi bila njihova postavitev razumna, na primer z gradnjo omrežja za daljinsko ogrevanje. Če se na primer lahko dokaže, da skupna toplotna obremenitev presega 15 MW/km^2, se z uporabo standardnih tehnik za ocenjevanje tako območje opredeli kot točka rabe toplote. Skupna vsota takšnih obremenitev na km^2, ki jih je mogoče med seboj povezati, se oceni kot zmogljivost povpraševanja teh točk rabe toplote.

Razdalja A pomeni pot cevovoda, ki ni ravna črta, vzdolž katere inženirji na podlagi standardnih metod za ocenjevanje, kot je kalkuliranje stroškov, menijo, da bi bilo izvedljivo zgraditi ustrezno velik vodovodni cevovod po zmernih stroških. To izključuje ovire, kot so gorovja, mestna središča, zahtevna prečkanja rek ali morij itd.

A	B	C
Največja razdalja med predvidenim obratom za proizvodnjo električne energije in točko rabe toplote	Električna zmogljivost elektrarne	Predvidena letna poraba točke rabe toplote
< 100 km	> 1 999* MWe	> 7 500 TJ/leto
< 65 km	>500	> 1 875 TJ/leto
< 15 km	> 20 MW	> 50 TJ/leto

*Nov obrat bo običajno deloval z 90-odstotnim faktorjem obremenitve.

2. Postavitev industrijskih virov odpadne toplote iz člena 10(8).

A	B	C
Največja razdalja med predvidenimi industrijskimi obrati in točko rabe toplote	Zmogljivost	Predvidena letna poraba točke rabe toplote
< 75 km	> 75 MW (60–70-odstotna obremenitev)	> 1 600 TJ/leto
< 60 km	> 50 MW pri 60-odstotnem faktorju obremenitve	> 1 000 TJ/leto
< 25 km	> 50 MW (> 85-odstotni faktor obremenitve)	> 400 TJ/leto
< 15 km	> 20 MW	> 100 TJ/leto

PRILOGA IX
Potrdilo o izvoru za električno energijo, proizvedeno v soproizvodnji z visokim izkoristkom

a) Države članice sprejmejo ukrepe za zagotovitev, da:

i) za potrdilo o izvoru električne energije iz soproizvodnje z visokim izkoristkom velja naslednje:

– omogočati mora proizvajalcem, da dokažejo, da je električna energija, ki jo prodajajo, proizvedena v soproizvodnji z visokim izkoristkom, in da se to potrdilo izda na zahtevo proizvajalca v navedenem smislu;

– biti mora točno, zanesljivo in zaščiteno pred goljufijami;

– izda, prenese in razveljavi se lahko elektronsko;

ii) se ista energijska enota iz soproizvodnje z visokim izkoristkom upošteva le enkrat.

b) Potrdilo o izvoru iz člena 10(7) mora vsebovati vsaj naslednje informacije:

– identiteto, lokacijo, vrsto in zmogljivost (toplotno in električno) obrata, v katerem je bila energija proizvedena;

– datume in kraje proizvodnje;

– spodnjo kalorično vrednost goriva, iz katerega je bila električna energija proizvedena;

– količino in namen uporabe toplote, ki je bila proizvedena skupaj z električno energijo;

– količino električne energije iz soproizvodnje z visokim izkoristkom, skladno s Prilogo II, zajeto v potrdilu,

– prihranke primarne energije, izračunane v skladu s Prilogo II, na podlagi harmoniziranih referenčnih vrednosti izkoristkov, ki so navedene v odstavku (f) Priloge II;

– nazivno električno in toplotno učinkovitost obrata;

– ali je obrat dobil pomoč za naložbe in v kakšni višini;

– ali je energijska enota prejela katero koli drugo obliko nacionalnega programa podpore in v kakšni višini ter vrsto programa pomoči;

– datum, ko je obrat začel obratovati, in

– datum in državo izdaje ter enotno identifikacijsko številko.

Potrdilo o izvoru je standardne velikosti 1 MWh. Nanaša se na neto proizvedeno električno energijo, ki se izmeri na mejah elektrarne in pošlje v omrežje.

PRILOGA X
Popis podatkov o energetski učinkovitosti obratov za pretvorbo energije

Popisi iz člena 11 vsebujejo:

a) nepoimenski seznam obratov, namenjenih izključno proizvodnji električne energije, z nazivno vhodno toplotno močjo 50 MW ali več, pri čemer se za vsak obrat navedejo naslednji podatki:

- povprečna letna proizvodnja električne energije obrata (v MW_e) in skupna nazivna toplotna moč (MW_{th});
- povprečna letna poraba primarnega goriva in mešanice goriv (po potrebi);
- vrsta obrata in uporabljena tehnologija;
- učinkovitost načrtovanja in njegovi pogoji;
- datum začetka obratovanja;
- datum zadnje obsežnejše prenove;
- povprečno letno število obratovalnih ur;
- povprečna letna neto operativna učinkovitost;

b) nepoimenski seznam obratov, namenjenih izključno proizvodnji toplote, z nazivno vhodno toplotno močjo 50 MW ali več, pri čemer se za vsak obrat navedejo naslednji podatki:

- povprečna letna proizvodnja toplotne energije obrata in skupna nazivna toplotna moč (MW_{th});
- povprečna letna poraba primarnega goriva in mešanice goriv (po potrebi);
- vrsta obrata in uporabljena tehnologija;
- učinkovitost načrtovanja in njegovi pogoji;
- načrt toplotne obremenitve;
- datum začetka obratovanja;
- datum zadnje obsežnejše prenove;
- povprečno letno število obratovalnih ur;
- povprečna letna neto operativna učinkovitost;

c) nepoimenski seznam naprav za soproizvodnjo z nazivno vhodno toplotno močjo 50 MW ali več, pri čemer se za vsako napravo navedejo naslednji podatki:

– povprečna letna proizvodnja električne energije in toplote obrata (v MW_e in MW_{th}) ter skupna nazivna toplotna moč (v MW_{th});

– povprečna letna poraba primarnega goriva in mešanice goriv v skladu z Odločbo Komisije 2007/74/ES o harmoniziranih referenčnih vrednostih (po potrebi);

– vrsta obrata in uporabljena tehnologija v skladu s Prilogo VII;

– učinkovitost načrtovanja in njegovi pogoji;

– načrtovana učinkovitost, ločena za električno energijo in toploto;

– povprečno letno razmerje med električno energijo in toploto;

– datum začetka obratovanja;

– datum zadnje obsežnejše prenove;

– povprečno letno število obratovalnih ur;

– povprečna letna neto operativna učinkovitost;

d) nepoimenski seznam obratov za rafiniranje nafte in plina, pri čemer se za vsak obrat navedejo naslednji podatki:

– povprečen letni vnos energije za obrat (v MW_{th});

– povprečna letna proizvodnja energije obrata (vsebnost energije mešanice goriv, v MW_{th});

– povprečna letna poraba surovin;

– vrsta obrata in uporabljena tehnologija;

– učinkovitost načrtovanja (teoretična);

– datum začetka obratovanja;

– datum zadnje obsežnejše prenove;

– povprečno letno število obratovalnih ur;

– povprečna letna neto operativna učinkovitost.

PRILOGA XI

Merila energetske učinkovitosti za ureditev energetskega omrežja in za omrežne tarife, ki jih določijo ali odobrijo regulativni organi za energetiko

1. Omrežne tarife natančno kažejo na prihranke električne energije in stroškov v omrežjih, dosežene na strani povpraševanja ter z ukrepi v zvezi z odzivom na povpraševanje in porazdeljenim pridobivanjem energije, vključno s prihranki zaradi zmanjševanja stroška dobave ali naložb v omrežje in učinkovitejšega delovanja omrežja.

2. Urejanje omrežja in tarife omogočajo upravljavcem omrežij, da zagotavljajo sistemske storitve in sistemske tarife za ukrepe v zvezi z odzivom na povpraševanje, upravljanje povpraševanja in porazdeljeno pridobivanje energije na organiziranih trgih električne energije, zlasti:

   a) prehod končnih odjemalcev z obremenitve v času konic na obremenitev zunaj konic ob upoštevanju razpoložljivosti obnovljive energije, energije, pridobljene v soproizvodnji, in porazdeljenega pridobivanja energije;

   b) prihranki energije zaradi odziva energetskih povezovalcev na povpraševanje porazdeljenih porabnikov;

   c) zmanjšanje povpraševanja zaradi ukrepov za energetsko učinkovitost, ki jih sprejmejo ponudniki energetskih storitev, vključno s podjetji za energetske storitve;

   d) povezava in razporejanje proizvodnih virov pri nižjih ravneh napetosti;

   e) povezava proizvodnih virov, ki so postavljeni bližje kraju porabe, in

   f) skladiščenje energije.

   V tej določbi izraz „organizirani trgi električne energije“ vključuje proste trge in izmenjave električne energije za trgovanje z energijo, zmogljivostjo, storitvami izravnave in sistemskimi storitvami v vseh časovnih obdobjih, vključno s terminskim trgom ter trgovanjem za dan vnaprej in trgovanjem znotraj dneva.

3. Na voljo so omrežne tarife v podporo dinamičnemu določanju cen za ukrepe v zvezi z odzivom na povpraševanje, ki jih sprejmejo končni odjemalci, vključno:

   a) s tarifami glede na čas porabe;

   b) z določanjem cen v konicah;

   c) z določanjem cen v realnem času; in

   d) s popusti v konicah.

PRILOGA XII
Zahteve glede energetske učinkovitosti za operaterje prenosnega in distribucijskega sistema

Operaterji prenosnega in distribucijskega sistema:

a) vzpostavijo in objavijo standardna pravila v zvezi s prevzemanjem in delitvijo stroškov za tehnične prilagoditve, kot so vključitve v omrežje in ojačitve omrežja, izboljšano delovanje omrežja in nediskriminatorno izvajanje omrežnih kodeksov, ki so potrebne, da bi vključili nove proizvajalce, ki dovajajo električno energijo, proizvedeno v soproizvodnji z visokim izkoristkom, v povezano omrežje;

b) zagotovijo vsem novim proizvajalcem električne energije, proizvedene v soproizvodnji z visokim izkoristkom, ki želijo biti povezani v sistem, izčrpne in potrebne zahtevane informacije, vključno s:

   (i) celovito in podrobno oceno stroškov, povezanih z vključitvijo v omrežje;

   (ii) razumnim in točnim časovnim razporedom za prejemanje in obdelavo vlog za vključitev v omrežje;

   (iii) razumnim okvirnim časovnim razporedom za vsako predlagano vključitev v omrežje. Celoten proces vključitve v omrežje ne sme biti daljši od 12 mesecev;

   (c) zagotovitvijo standardiziranih in poenostavljenih postopkov za povezavo porazdeljenih proizvajalcev energije v soproizvodnji z visokim izkoristkom, da se omogoči njihova vključitev v omrežje.

Standardna pravila iz točke (a) temeljijo na objektivnih, preglednih in nediskriminatornih merilih, zlasti ob upoštevanju vseh stroškov in koristi, povezanih z vključitvijo teh proizvajalcev v omrežje. V pravilih so lahko določene različne vrste vključitev.

PRILOGA XIII
Minimalni podatki, ki jih je treba vključiti v pogodbe za zagotavljanje prihranka energije, sklenjene z javnim sektorjem

- Jasen in pregleden seznam ukrepov za povečanje učinkovitosti, ki jih je treba izvajati.
- Zagotovljeni prihranki, ki jih je treba doseči z izvajanjem ukrepov iz pogodbe.
- Trajanje in ključne točke pogodbe, pogoji in odpovedni rok.
- Jasen in pregleden seznam obveznosti posameznih pogodbenic.
- Referenčni datumi za zagotovitev doseženih prihrankov.
- Jasen in pregleden seznam ukrepov, ki jih je treba sprejeti za izvajanje ukrepa, in s tem povezani stroški.
- Obveznost, da se v celoti izvajajo ukrepi iz pogodbe in dokumentirajo vse spremembe med projektom.
- Predpisi, ki določajo vključitev tretjih strani (podizvajanje).
- Jasen in pregleden prikaz finančnih vplivov projekta in porazdelitev deleža obeh strani pri doseženih denarnih prihrankih (tj. plačilo ponudniku storitve).
- Jasne in pregledne določbe o merjenju in preverjanju doseženih zagotovljenih prihrankov, preverjanja kakovosti in jamstva.
- Določbe o pojasnitvi postopka za obravnavo spreminjajočih se okvirnih pogojev, ki vplivajo na vsebino in rezultat pogodbe (tj. spremembe cen energije, intenzivnost rabe obrata).
- Podrobni podatki o obveznostih posameznih pogodbenic.

PRILOGA XIV
Splošen okvir za poročanje

DEL 1. Splošen okvir za letna poročila

Letna poročila iz člena 19(1) zagotavljajo podlago za spremljanje napredka pri doseganju nacionalnih ciljev za leto 2020. Države članice zagotovijo, da poročila vključujejo vsaj naslednje informacije:

a) oceno naslednjih kazalnikov v prejšnjem letu:

(i) poraba primarne energije, kakor je opredeljena v členu 2(2),

(ii) bruto končna poraba energije;

(iii) končna poraba energije po posameznih sektorjih:

- industrijski sektor;
- prometni sektor (ločeno za potniški in tovorni promet);
- gospodinjski sektor;
- storitveni sektor;

(iv) bruto dodana vrednost po posameznih sektorjih:

- industrijski sektor;
- storitveni sektor;

(v) razpoložljivi dohodek gospodinjstev;

(vi) bruto domači proizvod (BDP);

(vii) proizvodnja električne energije pri proizvodnji toplotne energije;

(viii) proizvodnja toplote pri proizvodnji toplotne energije;

(ix) vložek goriva pri proizvodnji toplotne energije;

(x) potniški kilometri (pkm);

(xi) tonski kilometri (tkm);

(xii) prebivalstvo.

Države članice analizirajo vzroke, zaradi katerih se poraba energije v nekaterih sektorjih ne spreminja ali se povečuje, in ocenam priložijo svoje mnenje;

b) posodobitve glavnih zakonodajnih in nezakonodajnih ukrepov, ki so se izvajali v prejšnjem letu in so prispevali k doseganju splošnih ciljev povečanja energetske učinkovitosti za leto 2020;

c) skupna tlorisna površina stavb s skupno uporabno tlorisno površino več kot 250 m^2 v lasti javnih organov zadevne države članice, ki 1. januarja v letu, v katerem je treba predložiti poročilo, niso izpolnjevale zahtev glede energetske učinkovitosti iz člena 4(1);

d) skupna tlorisna površina stavb v lasti javnih organov držav članice, ki so bile prenovljene v prejšnjem letu.

e) prihranki energije, doseženi v okviru nacionalnih sistemov obveznosti energetske učinkovitosti iz člena 6(1) ali alternativnih ukrepov, sprejetih na podlagi člena 6(9).

Prvo poročilo vključuje tudi nacionalne cilje iz člena 3(1).

DEL 2. Splošen okvir za dodatna poročila

Poročila iz člena 19(2) zagotavljajo okvir za razvoj nacionalnih strategij za energetsko učinkovitost.

Poročila zajemajo ukrepe za znatno izboljšanje energetske učinkovitosti in pričakovane/dosežene prihranke energije, vključno s prihranki na področju dobave, prenosa in distribucije energije ter rabe končne energije. Države članice zagotovijo, da poročila vključujejo vsaj naslednje informacije:

1. Cilji in strategije

- Nacionalni cilj povečanja energetske učinkovitosti za leto 2020, kot določa člen 3(1).
- Okvirni nacionalni prihranki energije iz člena 4(1) Direktive 2006/32/ES.
- Drugi sedanji cilji povečanja energetske učinkovitosti, ki zadevajo celotno gospodarstvo ali posamezne sektorje.

2. Ukrepi in prihranki energije

V poročilih so zagotovljene informacije o ukrepih, ki so bili sprejeti oziroma je načrtovano njihovo sprejetje z namenom izvajanja glavnih elementov te direktive, in o prihrankih, ki so povezani s tem.

a) Prihranki primarne energije

V poročilih so navedeni pomembni ukrepi, sprejeti za zmanjšanje rabe primarne energije v vseh gospodarskih sektorjih. Za vsak ukrep ali paket ukrepov se zagotovijo ocene pričakovanih prihrankov za leto 2020 in prihranki, doseženi v času poročanja.

Kadar je to mogoče, je treba zagotoviti podatke o vplivih/koristih ukrepov (zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, boljša kakovost zraka, ustvarjanje delovnih mest itd.) in proračunu za njihovo izvajanje.

b) Končni prihranki energije

Prvo in drugo dodatno poročilo vključujeta rezultate o izpolnjevanju cilja glede končnih prihrankov energije iz člena 4(1) in (2) Direktive 2006/32/ES. Če izračun/ocena prihrankov na ukrep ni na voljo, se navede zmanjšanje porabe energije na ravni sektorja zaradi (kombinacije) ukrepov.

Prvo in drugo poročilo vključujeta tudi metodologijo merjenja in/ali izračuna, ki se je uporabila za izračun prihrankov energije. Če se uporabi „priporočena metodologija“[45], mora biti v poročilu naveden sklic nanjo.

3. Posebne informacije v zvezi z določbami te direktive

3.1. Javni organi (člen 4)

Dodatna poročila vključujejo seznam javnih organov, ki so pripravili načrt energetske učinkovitosti v skladu s členom 4(3).

3.2. Obveznosti energetske učinkovitosti (člen 6)

Dodatna poročila vključujejo nacionalne količnike, izbrane v skladu s Prilogo IV.

Prvo dodatno poročilo vključuje kratek opis nacionalnega sistema iz člena 6(1) ali alternativnih ukrepov, sprejetih na podlagi člena 6(9).

.

3.3. Energetski pregledi in sistemi upravljanja (člen 7)

Dodatna poročila vključujejo:

a) število energetskih pregledov, izvedenih v prejšnjem triletnem obdobju;

b) število energetskih pregledov, izvedenih v velikih podjetjih v prejšnjem triletnem obdobju;

c) število velikih podjetij na zadevnem ozemlju, pri čemer se navede število podjetij, za katera velja člen 7(3).

3.4. Spodbujanje učinkovitega ogrevanja in hlajenja (člen 10)

Dodatna poročila vključujejo oceno napredka, doseženega v zvezi z izvajanjem nacionalnega načrta ogrevanja in hlajenja iz člena 10(1).

3.5. Pretvorba energije (člen 11)

- Dodatna poročila vključujejo nezaupno različico povzetka popisa podatkov iz člena 11 v skladu z zahtevami iz Priloge X.

3.6. Prenos in distribucija energije (člen 12)

- Prvo dodatno poročilo in nadaljnja poročila, ki jih je treba pripraviti na vsakih 10 let, vključujejo načrte za možno izboljšanje energetske učinkovitosti plinske in električne infrastrukture iz člena 12(2).

3.7. Razpoložljivost sistemov potrjevanja (člen 13)

---

[45] Priporočila o metodah merjenja in preverjanja v okviru Direktive 2006/32/ES o učinkovitosti rabe končne energije in o energetskih storitvah.

Dodatna poročila vključujejo informacije o razpoložljivih nacionalnih sistemih potrjevanja ali enakovrednih sistemih kvalifikacij za ponudnike energetskih storitev, energetske preglede in ukrepe za izboljšanje energetske učinkovitosti.

3.8. Energetske storitve (člen 14)

Dodatna poročila vključujejo internetno povezavo do spletne strani, ki omogoča dostop do nacionalnih seznamov in registrov ponudnikov energetskih storitev iz člena 14.

3.9. Drugi ukrepi za spodbujanje energetske učinkovitosti (člen 15)

Prvo dodatno poročilo vključuje seznam ukrepov iz člena 15(2).

PRILOGA XV
Korelacijska tabela

Direktiva 2006/32/ES	Ta direktiva
Člen 1	Člen 1
Člen 2	Člen 1
Člen 3, točka (a)	Člen 1, točka (1)
Člen 3, točka (b)	--
Člen 3, točka (c)	--
Člen 3, točka (d)	--
--	Člen 2, točka (2)
Člen 3, točka (e)	Člen 2, točka (3)
Člen 3, točka (f)	--
Člen 3, točka (g)	--
Člen 3, točka (h)	--
Člen 3, točka (i)	--
--	Člen 2, točka (4)
--	Člen 2, točka (5)
--	Člen 2, točka (6)
Člen 3, točka (j)	Člen 2, točka (13)
Člen 3, točka (k)	--
Člen 3, točka (l)	Člen 2, točka (12)
Člen 3, točka (m)	--
Člen 3, točka (n)	Člen 2, točka (10)
Člen 3, točka (o)	Člen 2, točka (7)
Člen 3, točka (p)	Člen 2, točka (8)

Člen 3, točka (q)	Člen 2, točka (9)
Člen 3, točka (r)	--
Člen 3, točka (s)	--
--	Člen 2, točka (11)
--	Člen 2, točka (14)
--	Člen 3
Člen 4	--
Člen 5	Člen 4, člen 5
Člen 6(1)(a)	Člen 6(6), točki (b) in (c)
Člen 6(1)(b)	Člen 6(7)
Člen 6(2)	Člen 6(1), (2), (3), (4), (5), (6), točka (a), (8), (9) in (10)
Člen 7(1)	--
Člen 7(2)	Člen 15(1), zadnja alineja
Člen 7(3)	--
Člen 8	Člen 13(1)
--	Člen 13(2)
Člen 9(1)	--
Člen 9(2)	Člen 14, točke (b), (c) in (e)
Člen 10(1)	Člen 12(4)
Člen 10(2)	Člen 12(3)
Člen 11	--
Člen 12(1)	Člen 7(1)
Člen 12(2)	--
--	Člen 7(2)
Člen 12(3)	Člen 7(3)
Člen 13(1)	Člen 8(1)

Člen 13(2)	Člen 8(2)
--	Člen 9
--	Člen 11
--	Člen 12(1) in (2)
--	Člen 14, točki (a) in (d)
--	Člen 15(1), točki (a) in (b)
--	Člen 15(2)
--	Člen 16
Člen 14(1) in (2)	Člen 19(1), (2), (3)
Člen 14(3)	--
Člen 14(4) in (5)	Člen 19(4) in (5)
--	Člen 17(1)
Člen 15(1)	Člen 17(2)
Člen 15(2)	--
Člen 15(3)	--
Člen 15(4)	--
--	Člen 18
--	Člen 19(7)
--	Člen 19(8)
--	Člen 19(9)
--	Člen 19(10)
Člen 16	Člen 20
Člen 17	Člen 21
Člen 18	Člen 22
Člen 19	Člen 23
Člen 20	Člen 24
Priloga I	--

Priloga II	Priloga IV
Priloga III	--
Priloga IV	--
Priloga V	--
Priloga VI	Priloga III
--	Priloga V
--	Priloga VI
--	Priloga VII
--	Priloga VIII
--	Priloga IX
--	Priloga X
--	Priloga XI
--	Priloga XII
--	Priloga XIII
--	Priloga XIV
--	Priloga XV
Direktiva 2004/8/ES	**Ta direktiva**
Člen 1	Člen 1
Člen 2	Člen 1
Člen 3, točka (a)	Člen 2, točka (15)
Člen 3, točka (b)	Člen 2, točka (17)
Člen 3, točka (c)	Člen 2, točka (16)
Člen 3, točka (d)	Člen 2, točka (18)
Člen 3, točka (e)	--
Člen 3, točka (f)	--
Člen 3, točka (g)	Člen 2, točka (20)
Člen 3, točka (h)	--

Člen 3, točka (i)	Člen 2, točka (19)
Člen 3, točka (j)	--
Člen 3, točka (k)	Člen 2, točka (21)
Člen 3, točka (l)	Člen 2, točka (22)
Člen 3, točka (m)	Člen 2, točka (24)
Člen 3, točka (n)	Člen 2, točka (23)
Člen 3, točka (o)	--
--	Člen 2, točka (25)
--	Člen 2, točka (26)
--	Člen 2, točka (27)
Člen 4(1)	Priloga II, točka (f), prva alineja
--	Člen 10(1) do (9)
Člen 4(2)	Člen 10(10), tretja alineja
Člen 4(3)	--
Člen 5	Člen 10(10), prva in druga alineja
Člen 6	--
Člen 7(1)	Člen 10(11)
Člen 7(2)	--
Člen 7(3)	--
Člen 8	Člen 12(5)
--	Člen 12(6)
--	Člen 12(7)
Člen 9	--
Člen 10(1) in (2)	--
Člen 10(3)	Člen 19(6)
Člen 11	--
Člen 12	--

Člen 13	Člen 17(2)
Člen 14	--
Člen 15	Člen 22
Člen 16	--
Člen 17	Člen 23
Člen 18	Člen 24
Priloga I	Priloga I, del II
Priloga II	Priloga I, del II
--	Priloga I, del III
Priloga III	Priloga II
Priloga IV	--

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNIH PREDLOGOV

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

1.1 Naslov predloga/pobude

Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta o energetski učinkovitosti ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES.

1.2 Zadevna področja v okviru ABM/ABB[46]

ENERGIJA [32].

1.3 Vrsta predloga/pobude

☐ Predlog/pobuda se nanaša na **nov ukrep**.

☐ Predlog/pobuda se nanaša na **nov ukrep, ki je nadaljevanje pilotnega projekta/pripravljalnega ukrepa**[47].

☐ Predlog/pobuda je namenjena **podaljšanju obstoječega ukrepa**.

☒ Predlog/pobuda se nanaša na **ukrep z novo usmeritvijo**.

1.4 Cilji

1.4.1 Večletni strateški cilji Komisije, ki naj bi bili doseženi s predlogom/pobudo

Ta predlog je vključen v strategijo Evropa 2020 za pametno, trajnostno in vključujočo rast. Neposredno prispeva k doseganju enega od petih krovnih ciljev, določenih v strategiji, zlasti cilja 20-odstotnega povečanja energetske učinkovitosti do leta 2020.

1.4.2 Specifični cilji in zadevne dejavnosti v okviru ABM/ABB

Specifični cilj:

št. 3: zagotovitev 20-odstotnega zmanjšanja porabe energije v EU;

št. 4: spodbujanje obnovljivih virov energije in povečanje energetske učinkovitosti v sektorju prometa, stanovanjskem/terciarnem sektorju in industrijskem sektorju z odpravo netehnoloških ovir (program Inteligentna energija Evropa).

Zadevne dejavnosti v okviru AMB/ABB:

št. 3: 32 04 03

št. 4: 32 04 06

---

46 ABM: upravljanje po dejavnostih – ABB: oblikovanje proračuna po dejavnostih.

47 Pilotni in pripravljalni ukrepi iz člena 49(6)(a) ali (b) finančne uredbe.

1.4.3 Pričakovani izid in učinki

Navedite, kako naj bi predlog/pobuda učinkovala na upravičence/ciljne skupine.

Predlog bo pozitivno vplival na varnost oskrbe v Evropi, prispeval bo k ublažitvi podnebnih sprememb, poleg tega pa bo imel pozitivne vplive v smislu gospodarske rasti in ustvarjanja delovnih mest. Z varčevanjem z energijo se sprostijo finančna sredstva, ki se lahko reinvestirajo drugje v gospodarstvu in pripomorejo k zmanjšanju obremenjenosti javnih proračunov. Za posameznike energetska učinkovitost pomeni plačevanje nižjih računov za energijo. Poleg tega zagotavlja ukrepe v zvezi z reševanjem težave energetske revščine. Nazadnje se mora zaradi dejstva, da industrije EU proizvedejo več z manj energije, izboljšati njihova konkurenčnost, pri čemer morajo prevzeti vodilni položaj na svetovnih trgih energetsko učinkovitih tehnologij.

1.4.4 Kazalniki izida in učinkov

Navedite, s katerimi kazalniki bi bilo mogoče spremljati izvajanje predloga/pobude.

Države članice bodo morale v skladu s tem predlogom vsako leto poročati Komisiji o doseženem napredku v zvezi z izvajanjem Direktive, pri čemer bodo uporabile več kazalnikov (npr. poraba primarne energije, kazalniki dejavnosti v več sektorjih, kot so industrijski sektor, stanovanjski in terciarni sektor, prometni sektor, sektor oskrbe z energijo, skupna tlorisna površina v lasti javnih organov, prenovljena na leto). Poleg tega morajo države članice na vsaka tri leta poročati o različnih kazalcih izvajanja.

1.5 Utemeljitev predloga/pobude

1.5.1 Potrebe, ki jih je treba kratkoročno ali dolgoročno zadovoljiti

Kratkoročni cilj tega predloga je znatno prispevati k izpolnitvi cilja energetske učinkovitosti EU za leto 2020 in doseganje ciljev strategije EU 2020. Predlog ima tudi dolgoročen cilj, in sicer doseči izboljšanje energetske učinkovitosti v EU po letu 2020.

1.5.2 Dodana vrednost ukrepanja EU

EU si je zastavila cilj, da do leta 2020 doseže 20-odstotni prihranek primarne energije, pri čemer je ta cilj opredelila kot enega od petih krovnih ciljev strategije Evropa 2020. Sedanji politični okvir na ravni EU in držav članic ni omogočil izkoristka obstoječega potenciala prihranka energije.

Energetski izzivi, ki jih obravnava ta predlog (zanesljiva oskrba z energijo, trajnost in podnebne spremembe ter tudi konkurenčnost EU), so vprašanja, ki zadevajo EU kot celoto, zato je potreben skupen odziv na ravni EU za zagotovitev usklajenosti teh ukrepov in učinkovitejše doseganje skupnih ciljev.

1.5.3 Glavna spoznanja iz podobnih izkušenj

Sedanji okvir za energetsko učinkovitost, ki ga ta predlog razveljavlja, tj. Direktiva o energetskih storitvah in Direktiva o soproizvodnji, zaradi premajhne strogosti ni omogočil izkoristka obstoječega potenciala prihranka energije. Namen tega predloga je odpraviti pomanjkljivost navedenih direktiv s povečanjem in izboljšanjem jasnosti besedila in določitvijo jasnih obveznosti.

1.5.4 Združljivost z drugimi zadevnimi instrumenti in možnosti dopolnjevanja

Predlog je tesno povezan s strategijo Evropa 2020 in vodilno pobudo iz strategije Evropa 2020 za Evropo, gospodarno z viri. Predlog je skladen z veljavno podnebno, energetsko in socialno politiko EU ter jo dopolnjuje.

1.6 Trajanje ukrepa in finančni vpliv

☐ **Časovno omejen** predlog/pobuda:

– ☐ trajanje predloga/pobude od [DD.MM.]LLLL do [DD.MM.]LLLL;

– ☐ finančni vpliv med letoma LLLL in LLLL.

☒ **Časovno neomejen** predlog/pobuda:

– izvajanje se bo verjetno začelo leta 2012, odvisno od napredka v zvezi z zakonodajnim postopkom,

– ki mu sledi polno delovanje.

1.7 Načrtovani načini upravljanja[48]

☒ **Neposredno centralizirano upravljanje** – Komisija.

☐ **Posredno centralizirano upravljanje** – prenos izvrševanja na:

– ☐ izvajalske agencije,

– ☐ organe, ki jih ustanovijo Skupnosti[49],

– ☐ nacionalne javne organe/organe, ki opravljajo javne storitve,

– ☐ osebe, ki se jim zaupa izvedba določenih ukrepov v skladu z naslovom V Pogodbe o Evropski uniji in so določene v zadevnem temeljnem aktu v smislu člena 49 finančne uredbe.

☐ **Deljeno upravljanje** z državami članicami.

☐ **Decentralizirano upravljanje** s tretjimi državami.

☐ **Skupno upravljanje** z mednarodnimi organizacijami ***(navedite)***.

Pri navedbi več kot enega načina upravljanja je treba to natančneje pojasniti v oddelku „opombe“.

Opombe

Glavni del izvajanja tega predloga je namenjen državam članicam. Komisija bo izvedla več študij in ocen, pri čemer bo spremljala in podpirala (na podlagi več pobud za ocenjevanje, kot je projekt usklajenega delovanja) izvajanje na nacionalni ravni.

[48] Pojasnitve načinov upravljanja in sklicevanje na finančno uredbo so na voljo na spletišču BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

[49] Organi iz člena 185 finančne uredbe.

2. UKREPI UPRAVLJANJA

2.1 Določbe glede spremljanja in poročanja

Navedite pogostost in pogoje.

Države članice morajo pripraviti (i) letno poročilo o več osnovnih energetskih kazalnikih in kazalnikih izvajanja ter (ii) triletno poročilo o obsežnejših informacijah glede izvajanja Direktive ter nacionalnih ukrepov in strategij za energetsko učinkovitost.

2.2 Sistem upravljanja in nadzora

2.2.1 Ugotovljena tveganja

Tveganja v zvezi z izvajanjem Direktive so opredeljena v načrtu izvajanja, ki je priložen predlogu. Zajeta so tveganja med fazo prenosa in izvajanja ter zunanja in notranja tveganja.

2.2.2 Načrtovani načini nadzora

V načrtu izvajanja so predvideni ukrepi za odpravo pomanjkljivosti pri obravnavi opredeljenih tveganj. To na primer vključuje okrepljen dialog in sodelovanje z državami članicami, tudi v okviru usklajenega delovanja in delovanja na dvostranski ravni, zahteve v zvezi s korelacijskimi tabelami in določitev kazni za neizpolnjevanje. Predvideno je tudi, da Komisija pripravi oceno nacionalnih letnih in triletnih poročil. Komisija lahko izda tudi priporočila.

2.3 Ukrepi preprečevanja goljufij in nepravilnosti

Navedite obstoječe ali načrtovane preprečevalne in zaščitne ukrepe.

Ta predlog ne vpliva na operativni del proračuna EU. Tveganja niso ugotovljena.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

3.1 Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in proračunske vrstice odhodkov

- Obstoječe proračunske vrstice odhodkov

Po vrsti, v skladu z razdelki večletnega finančnega okvira in proračunskimi vrsticami.

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	Številka [Opis……...…….]	dif./nedif.[50]	držav Efte[51]	držav kandidatk[52]	tretjih držav	v smislu člena 18(1)(a) finančne uredbe
1A	32.04.03 [Podporne dejavnosti na področju evropske energetske politike in notranjega energetskega trga]	dif.	NE	NE	NE	NE
1A	32.04.06 [Okvirni program za konkurenčnost in inovacije – Program „Inteligentna energija – Evropa“]	dif.	DA	DA	NE	NE

- Zahtevane nove proračunske vrstice – NE

Po vrsti, v skladu z razdelki večletnega finančnega okvira in proračunskimi vrsticami.

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	Številka [Poimenovanje…… ……..]	dif./nedif.	držav Efte	držav kandidatk	tretjih držav	v smislu člena 18(1)(a) finančne uredbe
	[XX.YY.YY.YY]		DA/NE	DA/NE	DA/NE	DA/NE

50 Dif = diferencirana sredstva; nedif. = nediferencirana sredstva.
51 EFTA: Evropsko združenje za prosto trgovino.
52 Države kandidatke in po potrebi potencialne države kandidatke z zahodnega Balkana.

3.2 Ocenjeni učinek na odhodke

3.2.1 Povzetek ocenjenega učinka na odhodke

PREDLOG SE BO IZVAJAL Z UPORABO OBSTOJEČEGA PRORAČUNA IN NE BO VPLIVAL NA VEČLETNI FINANČNI OKVIR.

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Razdelek večletnega finančnega okvira	Številka	[Poimenovanje 1A]

GD: <ENER>			Leto **N**[53]	Leto **N + 1**	Leto **N + 2**	Leto N + 3	… vstavite ustrezno število let glede na trajanje učinka (prim. točka 1.6)			**SKUPAJ**
• Odobritve za poslovanje										
Številka proračunske vrstice 32.04.03	obveznosti	(1)	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	**1,4**
	plačila	(2)	0,06	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	**1,26**
Številka proračunske vrstice 32.04.06	obveznosti	(1a)	4,8	4,8	4,8	4,8	4,8	4,8	4,8	**33,6**
	plačila	(2a)	1,44	3,36	4,8	4,8	4,8	4,8	4,8	**28,8**
Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev posebnih programov[54]										
Številka proračunske vrstice 32.01.04.06		(3)								
Odobritve za GD za <ENER> **SKUPAJ**	obveznosti	=1+1a +3	5	5	5	5	5	5	5	**35,0**
	plačila	=2+2a +3	1,5	3,56	5	5	5	5	5	**30,06**
• Odobritve za poslovanje SKUPAJ	obveznosti	(4)	5	5	5	5	5	5	5	**35,0**

53 Leto N je leto začetka izvajanja predloga/pobude.

54 Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanja programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

	plačila	(5)	1,5	3,56	5	5	5	5	5	**30,06**
• Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev posebnih programov, SKUPAJ		(6)								
Odobritve za RAZDELEK <1A> večletnega finančnega okvira **SKUPAJ**	obveznosti	=4+ 6	5	5	5	5	5	5	5	**35,0**
	plačila	=5+ 6	1,5	3,56	5	5	5	5	5	**30,06**

<u>Če predlog/pobuda vpliva na več razdelkov:</u>

• Odobritve za poslovanje SKUPAJ	obveznosti	(4)								
	plačila	(5)								
• Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev posebnih programov, SKUPAJ		(6)								
Odobritve za RAZDELKE 1–4 večletnega finančnega okvira **SKUPAJ** (referenčni znesek)	obveznosti	=4+ 6	5	5	5	5	5	5	5	**35,0**
	plačila	=5+ 6	1,5	3,56	5	5	5	5	5	**30,06**

Razdelek večletnega finančnega okvira:	**5**	„Upravni odhodki“

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		Leto **N**	Leto **N + 1**	Leto **N + 2**	Leto N + 3	… vstavite ustrezno število let glede na trajanje učinka (prim. točka 1.6)			**SKUPAJ**
GD: <ENER>									
• Človeški viri		0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	**5,089**
• Drugi upravni odhodki		0,086	0,086	0,086	0,086	0,086	0,086	0,086	**0,602**
GD za <ENER> SKUPAJ	odobritve	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	**5,691**

Odobritve za RAZDELEK 5 večletnega finančnega okvira **SKUPAJ**	(obveznosti skupaj = plačila skupaj)	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	**5,691**

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		Leto **N**[55]	Leto **N + 1**	Leto **N + 2**	Leto N + 3	… vstavite ustrezno število let glede na trajanje učinka (prim. točka 1.6)			**SKUPAJ**
Odobritve za RAZDELKE 1–5 večletnega finančnega okvira **SKUPAJ**	obveznosti	5,813	5,813	5,813	5,813	5,813	5,813	5,813	40,691
	plačila	2,313	4,373	5,813	5,813	5,813	5,813	5,813	35,751

[55] Leto N je leto začetka izvajanja predloga/pobude.

3.2.2 *Ocenjeni učinek na odobritve za poslovanje*

– ☒ Predlog/pobuda ne zahteva porabe novih odobritev za poslovanje (pobuda je del sedanjega finančnega okvira).

– ☐ Predlog/pobuda zahteva porabo odobritev za poslovanje, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

odobritve za prevzem obveznosti v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Navedba ciljev in realizacij ⇩			Leto **N**		Leto **N + 1**		Leto **N + 2**		Leto N + 3		… vstavite ustrezno število let glede na trajanje učinka (prim. točka 1.6)						**SKUPAJ**	
	REALIZACIJA																	
	Vrsta realizacije[56]	Povprečni stroški realizacije	Število realizacij	Stroški	Število realizacij	Stroški	Število realizacij	Stroški	Število realizacij	Stroški	Število realizacij	Stroški	Število realizacij	Stroški	Število realizacij	Stroški	Skupno število realizacij	Stroški skupaj
SPECIFIČNI CILJ št. 3: zagotovitev 20-odstotnega zmanjšanja porabe energije v EU v primerjavi z napovedmi PRIMES 2007 za leto 2020.																		
– realizacija	študija	1	1	0,2	1	0,2	1	0,2	1	0,2	1	0,2	1	0,2	1	0,2	**7**	**1,4**
Seštevek za specifični cilj št. 3				0,2		0,2		0,2		0,2		0,2		0,2		0,2	**7**	**1,4**
SPECIFIČNI CILJ ŠT. 4: spodbujanje obnovljivih virov energije in povečanje energetske učinkovitosti v sektorju prometa, stanovanjskem/terciarnem sektorju in industrijskem sektorju z odpravo netehnoloških ovir (program Inteligentna energija Evropa) ...																		
– realizacija	študija	1,4	2	2,8	2	2,8	2	2,8	2	2,8	2	2,8	2	2,8	2	2,8	**14**	**19,6**
– realizacija	Usklajene dejavnosti	2	0,3	2	0,3	2	0,3	2	0,3	2	0,3	2	0,3	2	0,3	2	**2,1**	**14**

[56] Realizacije se nanašajo na dobavljene proizvode in opravljene storitve (npr. število financiranih izmenjav študentov, število kilometrov novo zgrajenih cest itd.).

Seštevek za specifični cilj št. 4	2,3	4,8	2,3	4,8	2,3	4,8	2,3	4,8	2,3	4,8	2,3	4,8	2,3	4,8	**16,1**	**33,6**
STROŠKI SKUPAJ		5		5		5		5		5		5		5		**35**

3.2.3 Ocenjeni učinek na odobritve za upravne zadeve

3.2.3.1 Povzetek

– ☐ Predlog/pobuda ne zahteva porabe odobritev upravne narave.

– ☒ Predlog/pobuda zahteva porabo odobritev upravne narave, kot je pojasnjeno v nadaljevanju: (pobuda je del veljavnega večletnega finančnega okvira).

Potrebe po odobritvah upravne narave se krijejo z že dodeljenimi sredstvi za upravljanje tega ukrepa in/ali prerazporejenim v GD, po potrebi dopolnjenimi z dodatnimi sredstvi, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v okviru postopka letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	Leto **N**[57]	Leto **N + 1**	Leto **N + 2**	Leto N + 3	… vstavite ustrezno število let glede na trajanje učinka (prim. točka 1.6)			**SKUPAJ**
RAZDELEK 5 večletnega finančnega okvira								
Človeški viri	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	**5,089**
Drugi upravni odhodki	0,086	0,086	0,086	0,086	0,086	0,086	0,086	**0,602**
Seštevek za RAZDELEK 5 večletnega finančnega okvira	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	**5,691**
Odobritve zunaj RAZDELKA 5[58] **večletnega finančnega okvira**								
Človeški viri								
Drugi odhodki za upravne zadeve								
Odobritve zunaj RAZDELKA 5 večletnega finančnega okvira								
SKUPAJ	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	**5,691**

57 Leto N je leto začetka izvajanja predloga/pobude.

58 Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanja programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

3.2.3.2 Ocenjene potrebe po človeških virih

– ☐ Predlog/pobuda ne zahteva porabe človeških virov.

– ☒ Predlog/pobuda zahteva porabo trenutno dodeljenih človeških virov, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

ocena, izražena v celih številkah (ali na največ eno decimalno mesto natančno)

		Leto **N**	Leto **N + 1**	Leto **N + 2**	Leto **N + 3**	… vstavite ustrezno število let glede na trajanje učinka (prim. točka 1.6)		
• Kadrovski načrt (za uradnike in začasne uslužbence)								
XX 01 01 01 (sedež ali predstavništva Komisije)		0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727
XX 01 01 02 (delegacije)								
XX 01 05 01 (posredne raziskave)								
10 01 05 01 (neposredne raziskave)								
• Zunanje osebje (v ekvivalentu polnega delovnega časa: EPDČ)[59]								
XX 01 02 01 (PU, ZU, NNS iz „splošnih sredstev“)								
XX 01 02 02 (PU, ZU, MSD, LU in NNS na delegacijah)								
XX 01 04 ***yy***[60]	– na sedežu[61]							
	– na delegaciji							
XX 01 05 02 (PU, ZU, NNS za posredne raziskave)								
10 01 05 02 (PU, NNS, ZU za neposredne raziskave)								
Druge proračunske vrstice (navedite)								
SKUPAJ		0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727

XX je zadevno področje politike ali proračunski naslov.

Potrebe po človeških virih se krijejo z osebjem, že dodeljenim za upravljanje tega ukrepa in/ali prerazporejenim v GD, po potrebi dopolnjenim z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v okviru postopka letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

Opis nalog:

Uradniki in začasni uslužbenci	Sprejetje ustreznih ukrepov za izvajanje različnih zahtev Komisije (npr. pregled poročil držav članic, začetek izvajanja študij in nadziranje njihovega izvajanja, izvajanje analiz, oblikovanje podpornih programov za njihovo izvajanje, spremljanje izvajanja)
Zunanje osebje	

59 PU = pogodbeni uslužbenec; ZU = začasni uslužbenec; MSD = mlajši strokovnjak v delegaciji; LU= lokalni uslužbenec; NNS = napoteni nacionalni strokovnjak.

60 V okviru zgornje meje za zunanje osebje iz odobritev za poslovanje (prej vrstice BA).

61 Zlasti za strukturne sklade, Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja (EKSRP) in Evropski sklad za ribištvo (ESR).

3.2.4 *Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom*

– ☒ Predlog/pobuda je skladna z veljavnim večletnim finančnim okvirom.

– ☐ Predlog/pobuda bo pomenila spremembo ustreznega razdelka večletnega finančnega okvira.

Pojasnite potrebno spremembo ter navedite zadevne proračunske vrstice in ustrezne zneske. ….

– ☐ Predlog/pobuda zahteva uporabo instrumenta prilagodljivosti ali spremembe večletnega finančnega okvira[62].

Pojasnite te zahteve ter navedite zadevne razdelke in proračunske vrstice ter ustrezne zneske. ……..

3.2.5 *Udeležba tretjih oseb pri financiranju*

– ☒ V predlogu/pobudi ni načrtovano sofinanciranje tretjih oseb.

– V predlogu/pobudi je načrtovano sofinanciranje, kot je ocenjeno v nadaljevanju:

odobritve v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	Leto **N**	Leto **N + 1**	Leto **N + 2**	Leto **N + 3**	… vstavite ustrezno število let glede na trajanje učinka (prim. točka 1.6)			Skupaj
Navedite organ sofinanciranja								
Sofinancirane odobritve SKUPAJ								

[62] Glej točki 19 in 24 Medinstitucionalnega sporazuma.

3.3 Ocenjen vpliv na prihodke

– ☒ Predlog/pobuda nima finančnega vpliva na prihodke.

– ☐ Predlog/pobuda ima finančni vpliv, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

  – ☐ na lastna sredstva,

  – ☐ na razne prihodke.

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Proračunska vrstica prihodkov	Zneski, vneseni za tekoče proračunsko leto	Vpliv predloga/pobude[63]						
		Leto **N**	Leto **N + 1**	Leto **N + 2**	Leto **N + 3**	… vstavite ustrezno število let glede na trajanje učinka (prim. točka 1.6)		
Člen …….								

Za razne prihodke, na katere bo vplival predlog/pobuda, navedite zadevne proračunske vrstice odhodkov.

….

Navedite metodo izračuna učinka na prihodke.

….

[63] Glede na tradicionalna lastna sredstva (carinske dajatve, prelevmane za sladkor) morajo biti navedeni neto zneski, tj. bruto zneski po odbitku 25 % stroškov pobiranja.